

ספר

שערי זבח

בשני חלקים.

החלק הראשון כולל בתוכו כל דיני שחימות.
והחלק השני כולל בתוכו כל דיני מריפות וכל דיני „תרתילריעותא”
ודיני שבעים המריפות שמנה הרמב”ם ז”ל,
ודיני ניקור הפנים וניקור אחוריים.

אשר למטתי ואספתי כעמיר גורנה, בתוספת מרובה
על הספר „אהל יצחק” מרבותינו גדולי הפוסקים ראשונים ואחרונים.
זמהרבה שות קדמונים וגם אחרונים, והרבה חדושים, אשר חנני היתיש

אותי הצעיר לבית אהרן

מנחם הכהן ריזיקאוו

רב ואמ”ד בכרנשלין אשר בארצות הברית, (ומלשנים רב ואב”ד במאזאן)
מאגר ספרי „תפארת מנחם” ו„דברי מנחם” כו’

נדפס

בעיה”ם ירושלים תוב”ב

בשנת התעריג לפ”ג

ברפוס שלמה ישראל שיריולי

הקדמת המחבר, אהל יצחק

בארובה וקצרה, ודרשתי וחקרתי דבריהם היטב מראשית עד נפירה, בלשנה ברורה, אמת מהנה לא נעדרה לחיות אהל אחר באספקלריא המאירה ושפתו לחוק לקרוא בשמו, אהל יצחק והמעט יובן לכל איש מה, כאשר הובא בשער, ובנמים אהאל שפתי (הלכה למעשה) כפי רעת ספר הקדוש השמימי, ויחר ריגום, מספרים אחרונים, שהעלו מספרות עשרת מינים, הבאתי דבריהם (בנתי המים) רבתי הכמים, טאירות השמים, אלו ואלו דברי אלהים חיים, וכל דין ודין על מקומו ורגלו סדרתי כרו לכות את בני ישראל יעתה, שלא לבלבל רעת השוחטים הוא רדתי, כן יהיה ה' אחי, כאשר הוא במשכבתי:

יעתה יצחק ויאמר שמעו הכמים שלי. והאוינו השוחטים למאסרי, שיהיו אמרי פי לרעון לפני בוראי, ולפני כל דואי בחבורי, בתעלומכם את ניירי, אל תקצו לפני דברי, כי גם אולי ימצאון אנשים חכמי לב אשר בספרי זה ישימו תהלה באמרו כי רעתם רחבה מרעת המכחכים אשר הבאתי בספרי זה, אל יפול לב אדם עליו, כי אלן ואלו דברי אלהים חיים כי הרין דין אמת ויש להם על מה שיסמכו כי שחרי במרומים לא הבאתי רין אחר אשר בריתי מלכי רק מפי סופרים וספרי צדיקי יסודי עולם וכמותם ירבה בישראל ואני לא חברתי זה הספר לנרולי הערך ממני, כיא לפחותי ערך כמותי, ולכותה קרבים הוא רעיוני, ואף אם יכלה הריו והנידוי, איא לפרש כולו שלא לשיר, ולתקן כל השגיאות אשר, עתה ירי, כי הוא מסובות התלואת וסדר, והרן אותי לכף זכות, וזכה בנועם ה' לחנות, וחתת כנפיו לחסות, יהי ה' עמנו כאשר היה עם אבותינו ונזכה ונחיה ונראה כבנין בית מקדשנו והפארתנו במהרה בימינו אמן, נעשה ונגמר בר"ח ניסן בשנת יעתה יצחק לשי"ת, רברי המלכת לשי"ת ותורתו.

הקטן יצחק בן המנוח מו הר"ר אליעזר וציל סארץ הגר.

לוח לפתחות

צד	סימן	צד	סימן	הפסוק
א	ב	א	ב	רין שחיטה מן הצואר
ב	ג	ב	ג	רין הורידין ודין אם שחט רק רוב הסימנים
ג	ד	ג	ד	רין חתך העור ודין הולש נוצות ויצא דם
ד	ה	ד	ה	פתיחה להלכות שחיטה
ה	ו	ה	ו	רין שהיה
ו	ז	ו	ז	דיני הרמה
ז	ח	ז	ח	דיני חלרה
ח	ט	ח	ט	דיני הרמה
ט	י	ט	י	דיני עיקר
י	יא	י	יא	דיני שחיטה
יא	יב	יא	יב	רין באיזה סכין מותר לשחוט
יב	יג	יב	יג	רין בריכת הכבון קודם השחי' ולאחר השחיטה לה
יג	יד	יג	יד	רין אם מצא פנימה לאחר שחיטה
יד	טו	יד	טו	רין סכין שהשגה בו מריפות
טו	טז	טו	טז	רין אם נמצא עובר אחר שחיטה
טז	יז	טז	יז	רין בעלי חיים ועגלים וגרמים קטנים
יז	יח	יז	יח	רין אותו ואת בנו
יח	יט	יח	יט	דין מסוכנת
יט	כ	יט	כ	דין כמה שוחטין ובאיזה וכן ובאיזה מקום
כ	כא	כ	כא	דיני שחיטה ביום טוב
כא	כב	כא	כב	דין נרכת השחיטה
כב	כג	כב	כג	דיני נרכת כוסיו הרם
כג	כד	כג	כד	דיני כוסיו ביום טוב
כד	כה	כד	כה	דיני כוסיו הרם
סימני הלכה ב				
א	ב	א	ב	פתיחה לבריכת היאה
ב	ג	ב	ג	דין חסר אינה
ג	ד	ג	ד	דין יתיר אונא
ד	ה	ד	ה	דין פיצול
ה	ו	ה	ו	דין פיצול ויותרת אצל אונא העליונה
ו	ז	ו	ז	דין חליץ
ז	ח	ז	ח	דין חסר יתיר בוודא
ח	ט	ח	ט	דין אופתא כריאה
ט	י	ט	י	דיני סרכות במסדרין
י	יא	י	יא	דין סרבה כפ"ה וסרכא ממקום למקום
יא		יא		דין אם נמצא קרום כחורכי דאונות
א	ב	א	ב	דין סרכא תלויא
ב	ג	ב	ג	דיני רבנות
ג	ד	ג	ד	דיני רבנות
ד	ה	ד	ה	דיני רבנות
ה	ו	ה	ו	דיני רבנות
ו	ז	ו	ז	דיני רבנות
ז	ח	ז	ח	דיני רבנות
ח	ט	ח	ט	דיני רבנות
ט	י	ט	י	דיני רבנות
י	יא	י	יא	דיני רבנות
יא	יב	יא	יב	דיני רבנות
יב	יג	יב	יג	דיני רבנות
יג	יד	יג	יד	דיני רבנות
יד	טו	יד	טו	דיני רבנות
טו	טז	טו	טז	דיני רבנות
טז	יז	טז	יז	דיני רבנות
יז	יח	יז	יח	דיני רבנות
יח	יט	יח	יט	דיני רבנות
יט	כ	יט	כ	דיני רבנות
כ	כא	כ	כא	דיני רבנות
כא	כב	כא	כב	דיני רבנות
כב	כג	כא	כג	דיני רבנות
כג	כד	כא	כד	דיני רבנות
כד	כה	כא	כה	דיני רבנות
כה	כז	כא	כז	דיני רבנות
כז	כח	כא	כח	דיני רבנות
כח	כט	כא	כט	דיני רבנות
כט	ל	כא	ל	דיני רבנות
ל	לא	כא	לא	דיני רבנות
לא	לב	כא	לב	דיני רבנות
לב	לג	כא	לג	דיני רבנות
לג	לד	כא	לד	דיני רבנות
לד	לה	כא	לה	דיני רבנות
לה	לו	כא	לו	דיני רבנות
לו	לב	כא	לב	דיני רבנות
לב	לג	כא	לג	דיני רבנות
לג	לד	כא	לד	דיני רבנות
לד	לה	כא	לה	דיני רבנות
לה	לו	כא	לו	דיני רבנות
לו	לז	כא	לז	דיני רבנות
לז	לח	כא	לח	דיני רבנות
לח	לט	כא	לט	דיני רבנות
לט	לא	כא	לא	דיני רבנות
לא	לב	כא	לב	דיני רבנות
לב	לג	כא	לג	דיני רבנות
לג	לד	כא	לד	דיני רבנות
לד	לה	כא	לה	דיני רבנות
לה	לו	כא	לו	דיני רבנות
לו	לז	כא	לז	דיני רבנות
לז	לח	כא	לח	דיני רבנות
לח	לט	כא	לט	דיני רבנות
לט	לא	כא	לא	דיני רבנות
לא	לב	כא	לב	דיני רבנות
לב	לג	כא	לג	דיני רבנות
לג	לד	כא	לד	דיני רבנות
לד	לה	כא	לה	דיני רבנות
לה	לו	כא	לו	דיני רבנות
לו	לז	כא	לז	דיני רבנות
לז	לח	כא	לח	דיני רבנות
לח	לט	כא	לט	דיני רבנות
לט	לא	כא	לא	דיני רבנות
לא	לב	כא	לב	דיני רבנות
לב	לג	כא	לג	דיני רבנות
לג	לד	כא	לד	דיני רבנות
לד	לה	כא	לה	דיני רבנות
לה	לו	כא	לו	דיני רבנות
לו	לז	כא	לז	דיני רבנות
לז	לח	כא	לח	דיני רבנות
לח	לט	כא	לט	דיני רבנות
לט	לא	כא	לא	דיני רבנות
לא	לב	כא	לב	דיני רבנות
לב	לג	כא	לג	דיני רבנות
לג	לד	כא	לד	דיני רבנות
לד	לה	כא	לה	דיני רבנות
לה	לו	כא	לו	דיני רבנות
לו	לז	כא	לז	דיני רבנות
לז	לח	כא	לח	דיני רבנות
לח	לט	כא	לט	דיני רבנות
לט	לא	כא	לא	דיני רבנות
לא	לב	כא	לב	דיני רבנות
לב	לג	כא	לג	דיני רבנות
לג	לד	כא	לד	דיני רבנות
לד	לה	כא	לה	דיני רבנות
לה	לו	כא	לו	דיני רבנות
לו	לז	כא	לז	דיני רבנות
לז	לח	כא	לח	דיני רבנות
לח	לט	כא	לט	דיני רבנות
לט	לא	כא	לא	דיני רבנות
לא	לב	כא	לב	דיני רבנות
לב	לג	כא	לג	דיני רבנות
לג	לד	כא	לד	דיני רבנות
לד	לה	כא	לה	דיני רבנות
לה	לו	כא	לו	דיני רבנות
לו	לז	כא	לז	דיני רבנות
לז	לח	כא	לח	דיני רבנות
לח	לט	כא	לט	דיני רבנות
לט	לא	כא	לא	דיני רבנות
לא	לב	כא	לב	דיני רבנות
לב	לג	כא	לג	דיני רבנות
לג	לד	כא	לד	דיני רבנות
לד	לה	כא	לה	דיני רבנות
לה	לו	כא	לו	דיני רבנות
לו	לז	כא	לז	דיני רבנות
לז	לח	כא	לח	דיני רבנות
לח	לט	כא	לט	דיני רבנות
לט	לא	כא	לא	דיני רבנות
לא	לב	כא	לב	דיני רבנות
לב	לג	כא	לג	דיני רבנות
לג	לד	כא	לד	דיני רבנות
לד	לה	כא	לה	דיני רבנות
לה	לו	כא	לו	דיני רבנות
לו	לז	כא	לז	דיני רבנות
לז	לח	כא	לח	דיני רבנות
לח	לט	כא	לט	דיני רבנות
לט	לא	כא	לא	דיני רבנות
לא	לב	כא	לב	דיני רבנות
לב	לג	כא	לג	דיני רבנות
לג	לד	כא	לד	דיני רבנות
לד	לה	כא	לה	דיני רבנות
לה	לו	כא	לו	דיני רבנות
לו	לז	כא	לז	דיני רבנות
לז	לח	כא	לח	דיני רבנות
לח	לט	כא	לט	דיני רבנות
לט	לא	כא	לא	דיני רבנות
לא	לב	כא	לב	דיני רבנות
לב	לג	כא	לג	דיני רבנות
לג	לד	כא	לד	דיני רבנות
לד	לה	כא	לה	דיני רבנות
לה	לו	כא	לו	דיני רבנות
לו	לז	כא	לז	דיני רבנות
לז	לח	כא	לח	דיני רבנות
לח	לט	כא	לט	דיני רבנות
לט	לא	כא	לא	דיני רבנות
לא	לב	כא	לב	דיני רבנות
לב	לג	כא	לג	דיני רבנות
לג	לד	כא	לד	דיני רבנות
לד	לה	כא	לה	דיני רבנות
לה	לו	כא	לו	דיני רבנות
לו	לז	כא	לז	דיני רבנות
לז	לח	כא	לח	דיני רבנות
לח	לט	כא	לט	דיני רבנות
לט	לא	כא	לא	דיני רבנות
לא	לב	כא	לב	דיני רבנות
לב	לג	כא	לג	דיני רבנות
לג	לד	כא	לד	דיני רבנות
לד	לה	כא	לה	דיני רבנות
לה	לו	כא	לו	דיני רבנות
לו	לז	כא	לז	דיני רבנות
לז	לח	כא	לח	דיני רבנות
לח	לט	כא	לט	דיני רבנות
לט	לא	כא	לא	דיני רבנות
לא	לב	כא	לב	דיני רבנות
לב	לג	כא	לג	דיני רבנות
לג	לד	כא	לד	דיני רבנות
לד	לה	כא	לה	דיני רבנות
לה	לו	כא	לו	דיני רבנות
לו	לז	כא	לז	דיני רבנות
לז	לח	כא	לח	דיני רבנות
לח	לט	כא	לט	דיני רבנות
לט	לא	כא	לא	דיני רבנות
לא	לב	כא	לב	דיני רבנות
לב	לג	כא	לג	דיני רבנות
לג	לד	כא	לד	דיני רבנות
לד	לה	כא	לה	דיני רבנות
לה	לו	כא	לו	דיני רבנות
לו	לז	כא	לז	דיני רבנות
לז	לח	כא	לח	דיני רבנות
לח	לט	כא	לט	דיני רבנות
לט	לא	כא	לא	דיני רבנות
לא	לב	כא	לב	דיני רבנות
לב	לג	כא	לג	דיני רבנות
לג	לד	כא	לד	דיני רבנות
לד	לה	כא	לה	דיני רבנות
לה	לו	כא	לו	דיני רבנות
לו	לז	כא	לז	דיני רבנות
לז	לח	כא	לח	דיני רבנות
לח	לט	כא	לט	דיני רבנות
לט	לא	כא	לא	דיני רבנות
לא	לב	כא	לב	דיני רבנות
לב	לג	כא	לג	דיני רבנות
לג	לד	כא	לד	דיני רבנות
לד	לה	כא	לה	דיני רבנות
לה	לו	כא	לו	דיני רבנות
לו	לז	כא	לז	דיני רבנות
לז	לח	כא	לח	דיני רבנות
לח	לט	כא	לט	דיני רבנות
לט	לא	כא	לא	דיני רבנות
לא	לב	כא	לב	דיני רבנות
לב	לג	כא	לג	דיני רבנות
לג	לד	כא	לד	דיני רבנות
לד	לה	כא	לה	דיני רבנות
לה	לו	כא	לו	דיני רבנות
לו	לז	כא	לז	דיני רבנות
לז	לח	כא	לח	דיני רבנות
לח	לט	כא	לט	דיני רבנות
לט	לא	כא	לא	דיני רבנות
לא	לב	כא	לב	דיני רבנות

למודעי

הכנסת הספר המועיל הזה, מודש הוא להחזמת בית החולים הכללי, משגבי ל ד'— בתוככי ירושלים טוביב, אשר שעריו פתוחים לכל חולי עמנו בלי הבדל, כאשכנזים כספרדים. כתימנים כמערבים, ואשר הוא אחד העמודים הגדולים אשר ישובנו במדש נשען עליהם, ולכן משכו ומנו לכם הספר הזה, וכל המרבה לשלם מחירו הרי זה משובת מפני שהוא משתתף בזה במצוה רבה ונשגבה של התגון בתורה ופסוק אלפי נפשות חולים אומללים בעיר הקודש ירושלים ת"ו, אשריהו, ואשרי חלמו! כי זוכה הוא לכמה שלחנות, להגדיל תורה ולהאדירה, ולהרים, סגן ירושלים, ולהציל למוחים למות כרדת שחת, עינם מרמעה, והגלם מרחי! ה' ישכם לכם כמפעלכם, ותזכו לראות בשוב ה' שיבת ציון בב"א, כעתרת מומרים ומכבדים

המחבר.

תודה וברכה

הנני נתן תודה כללית לכל אלה הנכבדים הנריבים ש' שהחזיקו כירי, והיו לי לעזר, הן אלה שעזרו לי להרפס את ספרי זה, והן אלה שעזרו לי בכספם, לבולס יתן ד' ברכה והצלחה, ויוגן לכל טוב ויהי ר' עמם, וכיהוד הנני נתן תודה ולרודי הנכבד המצוין בראת ה' כמותר"ר יעקב צבי ביר יהואש ווערובעלאוסקי שיחיה ולרודי הנכבד מר"ד יסף ליב ווערובעלאוסקי שיחיה, ואי"ה עור כספר אחד אכתוב שמה כל אלה האנשים המצוינים והנכבדים שהחזיקו כירי, ותכרכו סן השמים ויוגו לעלות לציון כרנה כמרה בימינו, אמן.

המחבר.

שלמי תודה

מקרב ולב אנו הוגים ברכתנו ותורתנו, הרב הגאון המחבר, על כונתו הזוכה, אשר רחש לבו רבר טוב לבא לעזרת הבית הגדול והקדוש הזה—בית החולים הכללי, משגב-לדך—ע"י הרפסת ספרו המועיל והמשובת, ולהקדיש הכנסתו לטובת בית החולים הזה, וילך בזה בעקבות רבנים נאונים וקדושים כמו הגאון הגדול רבינו חיים חזקיהו מדיני זצ"ל (בעל הספר הנשגב, שדה חמד)—אשר עשה גם הוא להקדיש הרפסת איוה כספריו לשם ביה"ח, ובאחרית ימיו הוסיף להשגיא פעלו, ויקדיש את כל ספריו לביה"ח הזה, הלא הם שמורים וערוכים בישיבת, שדה חמד" אשר כחצר ביה"ח הלו, אשר יום יום ישקרו על דלתיתה ליםדים רבים, אשרי האיש אשר ישתרל לחרו במחרות יפה כזאת תורה וצדקה, עבודה ונ"מ"ת, אשרהו ואשרי חלקו! והנני מוקיריו ומכבדיו מנהלי ביה"ח הכללי, משגב-לדך" כירושלים ת"ו,

מחיר הספר קצבנו לפי שעה 6 פראנק (ראלאר אחד), והמוסף יוסיפו לו סן השמים.
האדרעס אליו: "Misgab-Ladach" Hospital, Jerusalem (Palestine)

מכתב מהגאון הגדול הצדיק המפורסם מוה"ר חיים סאלאווייצ'י שליט"א

האבד"ק בריסק יע"א

הנני להשיב לכל דרשו רבר, כי בית החולים, משגב-לדך" כירושלים עיר הקודש חובב"א כבר רבו העודותיו כי הוא מכוון על צד היותר טוב בכל פרטיו, והבל מתקבלים בו חנם כין ספרדים ובין אשכנזים בלי שום הבדל, וגרע ענין, בית החולים" שהוא זה מוסר פק"ג דרבים, ומה גם כירושלים עיר"ק חובב"א שרוב תושביה הם חשובי עולם רבי הערך, ומ"ם הם נזקקים לביח החולים, ורבה פעולת הבית חולים שמה הרבה פעמים ככפלים מאשר בכ"ם, וגם כי היא זה פק"ג דרבים של גדולי התורה והוראה, אשר אשרי המחזיקים ותומכים בה, כי יבזרכו בברכת כל טוב, ובחיים ואושר עולמים, אבל כי נרולה הוצאת כלכלת הביה"ח, ומפני צוק העתים נחמטפו הכנסותיו, ומוטל זה על אחינו שבחוץ לארץ, אשר ע"ז מלאו מנהלי הביה"ח הכללי, משגב ל ד' ר' בירושלים חובב"א את ידו כי לעזרת רחמים לחמלה על המון נפשות החולים האומללים ולהשתרל לטובת המוסר, לזאת אבוא לעזרת את אחינו היקרים שוקטו לצורה בזה, אם בחמסית כספם אם כמע"י ובהשתדלותם, בזה יאשרו כי חלק להם כמסר גדול ונשגב בעיר קדשנו מקום צדית עיני כל ישראל, וצדקתם תהי' להם למשמרת עולמים ולמבורת וזאת נצח להיות לברכה בישראל, ולא תמוש טובה וברכה מביחם לעולמים, הכ"ה המצוין לביה"ח הגדול פק"ג של רבים יום כי לסדר, למען ייטב לך והארכת ימים ו' אלו"ש הרע"ב.

חיים סאלאווייצ'י

הקדמת המחבר „שערי זבח“

אמר מנחם כלא"א מ"ו הרה"ג החו"ב טועיה וכו' מורה"ר צבי יוסף הכהן זצ"ל, מי אנכי כי כאתי ער הלום, להיות מסבחיך ספרים, ולהציע כיעקב ולחלקם בישראל, ח"ל לא אלמן ישראל טנאונים ונרולים, חכמים ומשכילים, אשר קטנם ענה מסונני, וגם יש ספרים להלכה, אשר רוב חכמתם ורוחם ניתנם כפתחו של אולם, ומנעו ער כל השמים, ונוקב עור התהום, וכל דו לא אנס להם, ומפני זה לנבן הוא פנתו מנכס מחט סקית (עירובין דנ"ג), והרבה חשכתי כלכי אם להרפים מפר להלכה, כי יראתי מן אכשל ח"י, מצורת המעור פרוסה על כל החיים, ואפשר שלא בנתי על דרך האמה, ובפרט איש כסוני, המסובל תמיד בצרות ויסורים ומכאובים ואלר מיני סכות, ומנועת את האדם מליצין ומכב כמובטלותיו ובענינים רוחניים רקים. ורק קבוצי הכתובים לטובת אלה השוחטים אשר כל ליטורם הוא הכספר „אהל יצחק“, וגם יש שוחטים שאף הספר „אהל יצחק“ הוא להם ככפר החתום, ורק בעזרת דב ומורה למדו אותו, ואח"כ נהקבלו לשוחטים בעזרת קטנות אשר אין שם רב גם בכל המכיבה, כמו כאמ"ע"קא הרחוקה ובמסיבד וכדומה. והמחבר „אהל יצחק“ יהיה בנתי לטובה, שהשוי"ב ישאל כל דין מרבה דמתא, ומשניהם, מיריעת הרב ונסיון השוי"ב, יצא הרב על כוריה, לכן כמעט על כל דין ודין חכב, וצריך לעשות שאלת חכמ, אבל כעת כוונתי נשתנה הרב וע"י הרריפות והגזירות נפוצו ישראל ככל העולם, והרבה נתישבו רחוקים מן מושב היהודים, ויש אשר הנ"ל לבקש להם לפי המ"ק במדינות רחוקות אשר לא ידעו אבותיהם מעולם, ונהישיביי שמה בקיבוצים קטנים, ואין יחס ויכולת להחזיק רב, כי אם שוי"ב אחר שהוא גם החזן והשמש, וככ"ז הוא טורד למצוא פרנסתו ברינות, ואם פנאים קטנים ששוחטים שם בקיין רב כהנה אמת בשבוע, ואם תפא"ה א"כ מצמיאות להשיג כהנה אחרת, ועי"ז נעשית מחלוקת, והיעדר כמרחקה, והכל על השוי"ב, אף שהיו"ב מרוב משהם, שכל משיגיה הוא אם הכהמה כשרה, וגם הקצבים שאננים לפרך, ומה יעשה או השוי"ב ההוא, אשר אין לו רב ככל המכיבה לשאלו רינה של הכהמה, ומפרים אחרים נ"כ אין לו, הן מפני שאננם מצויים שמה למכירתה, והן מפני שאין לאלו ידו לקנותה, וגם אין לו הפנאי לזה, ויש גם שוחטים שאובדים שאין פה אחר על שחיטה וזלח הספר „אהל יצחק“, כי ברובנו מלירות, שכל ליטורי השוחטים היה רק מהספר „אהל יצחק“ ויתר מן הראשונים והאחרונים, וען כי הוא נסדר כסדר טוב וכמנגנון קל, וטרם שנמסעו לבקש מקום לשחיטה בגולה אשר הגלו, לקחו בליקטום רק הספר „אהל יצחק“ ובהמשך הזמן שכחו כי יש עוד ספרי „שוי"ב“, וגם כעת נתחזף הזמן הרבה כשינוי הטבע, ובעת שברור העבר היו מצויים רק טריפות הריאה, הנה כעת נתפשטו בעולם עור מיני טריפות גם על כל בע"ח, מכל השבעים מרפיות, ולפי זה מה יעשה השוחט הירא אלקים? לכן מצאתי לו נכון, לקחת את הספר „אהל יצחק“, ולהוסיף עליו מפיסקים ראשונים ואחרונים, ומתבררה שו"ת, ויכל מקום וטריפה, ועוד יותר עשיתי, שכתבתי בקבוצות ופרקים כדרך שקלא וטריא, שיה ממויך את לב הלומד, וגם יועיל הרבה לידע ההלכה על בריה, ויתר הוא מועיל גם לזכרון, כי ע"י הפלפול שפלאל ישתרש בשכלו, ולא ישבח הדין במהרה, והקב"ה חרי בפלפולו ראדייתא, ונפרט כפלפולים כאלה, אפרט כהם אפשר לדעת מעמם של הטרפיות, וגם כתבתי כסדר טוב את כל דיני „היהו לרועותאי כל ריעותא על נכון, וגם השבעים טריפות מהרמב"ם ומקורן כאשר עניני הקורא מישירים, ואקנה בעזרתה כי ספרי זה ימצא חן בעיני הלומדים והשוחטים, ויאסרו לי יצא מנא יישר. וכן המכינו עמרי איזה נאר גדולים נ"ע, שעשיתי מלאכתי ע"ז היהור טוב ומועיל, כי הרבה יגיעה ינעתי ער מאר למצוא השעמים בהראשונים ובהאחרונים, ומכונן למעין בנה. ואין ח"י בנתי להתנדר ולהתפאר, שיאמר עלי כי נכרא רבא אנא, אין אני פחז הנה וגם לא במקצת, וגם לא עשיתי זה נגדולים מסני, רק לאנשים קטני ערך כסוני ובגילי, ובנתי הוא אולי אוכה עי"ז להיות בין הכהנים עובדי עזרת הקרש כתיב המקרש כב"א, ולזכות את נשמתו, כי מה תכלית האדם, הלא רק לחיי הנצח, וזולת זה, כמה נחשבים בבית החיים עם השעות הרעות ומנעי הזמן וצער נידול כנים הסובכים את האדם המיה, ובכל רגע הוא כסכנה, וחז"ל אמרו „כי טוב מאד זה המות“, ואשר לכאורה הוא נגר השכל, שהטוב כמנין יהיה המות, אבל איש להכין ולהסביר זה במשל לאדם יצן שמראים לו כחלום חלומות רעים שמציעים אותו מאר, ורק כהקיצו הוא מוצא עצמו בשחטה רבה כי נתפטר מעין הרלום, כן הם החיים אצל הצדוקים, שהקב"ה מדקרק עמהם כחוט השערה, ומתיר שריותם כעצו על נלות ישראל ועל גלות השכינה, ואף אנשים כינונים נ"כ שרויים כעצו מפנעי הזמן ומקריו, וכמו שמצייר הרב הכרדשי את העולם לים וועף, ע"ש, ואז המיתה להצדוקים הוא להם כיום שחטה, שפרו מחיי צער ומשחמת הוצר, ונכנסים לעולם החיים הנצחים, לעולם שכלו טוב ומנוחה, לחיי עולמים, ויכן נפקתם היא צל הצדוקים בשם „הילולא“, ועיין בספר „מני יששכר“ מאמרו חרש ניסן מ"ו, ששם מפרט את המעשים שאמר מרע"ה כעת מיתדו, שכל המאה ועשרים שנה, היה מצפה ליום ההוא ע"ש, ולאברהם הקשה עליו מה ראתא במדרש, שמרע"ה לא רצה למות, והתפלת כמנין ואהתן ע"ש, וי"ל דכוננו שמהר רצה להשיג עור בתויו מה שהשיג אחרי כן ביום מותו, ועיין בספר „אגרא רבלה" פ' וי"ל, דהתנא רשב"י אמר כיומא דהילולא רילי, אבהרנא עלי דכל יומא קראימא תאינא למחמי יומא דין ע"ש, וכן שיעתי מספרים כזאת על כמה צדוקים גדולים, וכן אבד התנא, ופה קורה רוח אמת בעז"ב מכל חיי עות"ו ע"ש, ואמרו יב"ש, סוטה (ר"ח) כל אדם שיש בו גמלת הרוח אין צפרו ננער, ע"ש, ואשרי להשוי"ב שעובר עזרתו כרין, ומעלה את הכעיה למדרגת הי מרכז כירוע, ואכמ"ל.

והנה תחלת שחיטת לעשות לי כפר על דיני שחיטה וטרפיות כעצמי, באופן אחר, בלא הספר „אהל יצחק“ ידא רחמי אנשים אשר כקין מכאוב הוא להם כל ספר חרש, והקנאה בעזרת ברם, ומתלבשים במלבוש ירעה וכסמיה צדק על מניכס, ואומרים, למה זה לנו כפרים רבים מקטני הערך, הלא רבים הם הספרים היקרים מהאננים אנשי השם, וגם בהם אין ערותינו כידונו לעיין, לכן למען שלא יגללו כי בעו"ה להיר, שבתו וחזרתו בי מלעשות לי ספר לעצמי, וגם אפשר שיאמר גרולו כשאר כפרים על שלא זכו להתקבל, ומה תיעלה יש בהרפתיה לא לי ולברו בהם, מה שאין כן הספר „אהל יצחק“, שיהיה זה ימים שנתקבל

הקרמת המחבר

ונתפשמם ככל תפוצת ישראל, כמעט יותר מספרי הראשונים והאחרונים, בין אלפי השופרים, המוכיחים את עם ישראל, עם קדוש, כבשר בשר, ועושים שלחנם של ישראל למופת, כי עיי אכולת בשר כבד וזה ישראל להיות לעם הנבחר, כי בשר מרופה מטמאם את הלב, ועיין בספרים הקדושים, ואב"ל, לכן מצאתי לו כי שמש צדקה להתחמם בה שנים כספרי יעיינו, וגם רבדי והכבדו והתפשו ויפוצו בין אלפי יהודא ישראל, ואוכה גם אנכי על ידו להבנות ולעשות נחת רוח לחקב"ה, להגדיל תורה ולהאדירה.

וצריכנא למודעי, ולחקן המעוות שעשיתי בשננה, לכל אבשל ח"ו להיות נמנה בין מעכבי הגאולה שלא לאמר רבך בשם אוברו (מגילה רמ"ז), בספרי, תפארה מנחם" וגם בספרי, רב"י מנחם" כתבתי שם גם איהו מספרים חרות אשר שמעתי אותם בשם הרב הגאון הגי צי"ע ספיע"ע סבא קרישא וכ"י מר"ן נחום שפענו כ"ד נתן נטע וצ"ל שהיה רב בנימצעין בוולנא, ולא הזכרתי שמה את שמו הקדוש, והמעס שעשיתי כן, לא שכחתי היתה ח"ו להתדרדר בהון של אחרים, רק לא ידעתי או שמו של הגאון, הצורך הג"ל, ובתחלה לא הפצתי להרפוט, יען בו יש לי כ"ה חידושים משלי, ואין לאל ידו להדפיסם, ויש לי גם ספר דרושים, סוכן ומוטמן להרפסה, ורק הוצאת ההרפסה בעוכרי, אח"ו ראיתי כי אם לא אדפיסם תאכרנה המגוליות הנחמדות תללו, ואפשר גם להשמיס זכוני לחקן ואת, כרי שיהא הגאון האמיתי הג"ל שפתוחו מדוככות בקבר, ואם היו הרבדים נועמים לדינא, לא הייתי מדפיס כלל בלא חתימת שמו, כן ברין צדוקים לירע את שם רמח"ש אם יש לסמוך עליו, ועיין ביערות דבש ח"א דצ"א ע"ש, אבל הם רק חרות, ועיין שמה, פנים מאירות ח"א בהקדמה שהאמר חרות של גדולים, גם אם שמשם לא זכר, בכל זאת שפתוחיהם מדוככות בקבר, ע"ש, לכן הרפסתי אותם כמו שהם בלא השם, כי קסיה רשמיא גליא למי הזכות שירוכבו שפתוחיו בקבר, ובפרט שבשננה לא הזכרתי את שמו, מפני שלא ידעתי או את שמו הקדוש, והגאון הג"ל ימחול לי מקום מנחתו בן ערן, כמו שכתב הגאון ר"ר"ב בספרי, בית הלוי חגי ע"ש, ואבקש שהגאון ר' נחום שפענו וצ"ל יהיה לי למליץ טוב לפני הקב"ה שיסיר ממנו את הדין אפ"ו, וימחול לי על כל עונותי, מחילה כחסד וברחמים.

ועוד אבקש מלומדי ספרי, לכל ימסכו עלי הלהכה ולמעשה, יען כי הייתי מרוד בככות שונות, ואשר פטיתי, ורק התועלת היא שכל רין שיהא להם ספק ימצאו מעם המרפסה ומקום אנה למצא הדין, ואבקש מכל אחר, שקנה ספרי זה, כי הרבה ברכה בו, והגינות שעמלתי בספר זה היא רבה ער מאד, כמובן למכביים, שבו נמצאים הדין גדולים ראשונים ואחרונים, והרבה תועלת יש בו, ואבדך את קניי ספרי בכרכת כהן, שוכן לחנות את הכתן העובר בכ"המ"ק, בשבט ה' לציון ברחמים, ואתחנן אל ה' שאיר עיני בתורתו, ויתן לי בריאות נתן ורשואה שלימה לכל מכאובי, למען אוכה להגות בתפירות בתורתו הקדוש, וכל עמך ישראל ידום קרנם בכבוד, ואת עצמך דוד כבחרה יצמית, בכ"א, כעתירת המסבך

מנחם הכהן ריוקאוו

רב ואב"ד בברוקלין (וסלפנים רב ואב"ד בקאואן).

אמר המגיד:

נערתתי למע"כ הרב הגאון המסבך היי, ולמע"כ חברי הרבנים נבאי ביה"ח הכללי, משנב"לר"ך, לעסוק בתהגת הספר בעת ההרפסה, מפני שהרב המסבך יושב בריחוק מקום מעיר קרשנו, וקבלתי עלי את העבודה הקדושה הזאת בענני, והרשותי לעצמי להעיר באיזה מקום כפי עניות רעתי, ואקוה כי הקרא והלוסוד ישבע רצון מסדי ההרפסה ומטוב התהגה, ודיוק הלשון, ואם כלה שנית, ואם חסוב יכפר בעד, וזכות למוד התורה הקדושה, וזכות מצוה פתוח נפשות רבנים של ביה"ח, משנב"לר"ך בירושלם ואיר ה' ענינו בתורתנו ויוננו לראות בבוא לציין גואל בכ"א.

כעתירת חתיכם בכרכה

הצעיר **אברהם בינאנז** היי, פועל"ק ירושלם ח"כ.

תסבליתי הרבנים הגדולים עמודי התוראה

נהג כבוד הרב הגאון חיים וכ"י מוהר"ר **מנחם כהן** כהרב המהולל ח"כ וכ"י ר' **יוסף צבי הכהן** נ"י ר"מ בק"ק סובאלק יצ"ו, רב ואב"ד רק"ק קאואן, כבר יצא מוניטין שלו כספר, תפארת מנחם", שחיבר על הדין: שיצא לאור הרפס בשנת תרנ"ה פה ווילנא, ועמה זכותו ה' לחבר חיבור גדול רב המנות הנוגע להלכה ולמושג, והוא מיוסד על ספר, אהל יצחק" על דיני שחיטות וזבחות, שהספר הג"ל נתפסם בכל הפניות ישראל, שכל איש מישראל שרצה ללמד עצמו מלאכת הש"ס, אצל השויב המומחים לומר אחר כך הדינים בשרי ע ובשאר פדחים השייכים להלכות שויב, מ"ס האחד כל המששים היצ"ר לעיין וללמוד בספר, אח"י יצחק" הג"ל, מאמר שהיה ניסדר יפה ונכתב בקצור כל הדינים טריני שויב המבוארים בתב"ש ובפס"י ובית אפרים, והוא מצוי מאד אצל כל השוכ"ב"ב, ועיין שכתב בקיצור מאד, וגם יש כמה דינים הנערכים לשויב ולא נמצא בהלך יצחק הג"ל, לכן לקח כבוד המסבך הר"ה"ג וכ"י ר' **מנחם כהן** הג"ל על המשרה על שבמ, ודין, לכתוב טעם הדין, וגם אשר נמצא בס' אהל יצחק הג"ל כמה שניאות ושעיות משונות הרפס, ובכ"ד הר"ה"ג המסבך הג"ל היקן כמות מהשונים שנפלו בספר הג"ל, והנה אף שלא נתנו הזמן לעיין בכלול, אך המשע שראיתי ועיינתי בו ראיתי מה שהוסף שפיר קא מוסף, וגם כל התהגות שהגיה בו הוא נצרך מאד, והחלק יעוד על הכל, וכן החידושים שלו הם יקרים ונעימים, ולכן אמנא לפעלא סבא יישר חילו, ותפ"ק ר' יציליה בידי להוציא את החיבור הג"ל לכת הרפס, ויתקבל לרצון אצל הלוסדים במלאכת השויב, וע"ז כאתי עתה פה ווילנא יום ה' ה' ניסן שנת תרס"ג.

גאם שלמה כהן, מו"צ הפ"ק הג"ל.

היטב ניכר לי ח"י כבוד ירו"ג הרב הגאון הגדול, המפורסם לישם ולתהלה, כקש"ת פוהר"ר שלמה הכהן נ"י מו"צ דק"ק ווילנא, הבא בהסכמתו על הספר "שערי זבח" סככות הרב הגאון חו"ב, משנתו זך ונקי וי"א פוהר"ר מנחם הכהן נ"י, רב ואב"ד בק"ק קאואן, אשר הספר הזה מיוסד על אדני הספר, אהל יצחק" על דיני שחיטות ויבדוקות, ומרוב סדרות וסבות, נוספות על העדר בריאותי וחלישת גופי, לא יכולתי לעיין הרבה, והמעט אשר העפתי את עיני על ספרו, "שערי זבח", ראיתי בו דברים ישרים ונכוחים, ונופל לסמוך על הימנותיה דשלמה ירו"ג הרב הגאון שליט"א המספר בשבתי כבוד הרבה המחבר אב"ד דקאואן הנ"ל, ולמען כבוד התורה ולזמורה כעיתת יום ו' עשיק מנחם אב שנת תרס"ג לפ"ק פה דיבבעלין כיף ימא על יד ריגא

משה בהגאון האמיתי מוהר"א זצ"ל החתום בק"ק ריגא

הסכמת הרב הגאון אבי המחבר שליט"א

מה מאד תל נפשי בראיתי את סלאכת בני בחבורו, שערי זבח" כי רבה היא, ותועלת גדולה עשה להלכה ולמעשה, ואף שכלום אב מעיר על בנו, אך בראיתי חבורו היקר, ורבנים קשישאי וגאונים עמודי ההוראה קרמוני ונתנו הסכמתם לעיו, בכונן דא גם אב מעיר על בנו, ועיין בספ"י יבמות פ"ב דב"ה דכפני ב"ד לא השידי ע"ש, וכן כל כיוצא בזה אף באיתחויק איסורא, עיין בספר בית לחם יהודא, אמרתו בני אם חכם לכך ישמה לבני גם אני! ויכ"ד ר' אהרן, וככל אשר תפנה העצלות, ויהא דו' עמק, ותוכה לישב באהלה של תורה, ויפוצו מעינותיך חוצה, ורבים הצמאים לדבר ד' ישוה סהם, ותעלה מעלה מעלה, כמסאלות לב איבך המעתיק לך בעדך כל הדינים, הבעה"ח יום י"ג אלול שנת ה'תרס"ג.

נאם צבי יוסף הכהן

ר"מ בסובאלק ופלפנים ר"מ בסלאניא

לזכר עולם יהיה צדיק

פה אציב מצבה רוחנית לאדוני אבי הרב הגאון הצדיק וכו' כקש"ת ר' צבי יוסף ב"ר יצחק יעקב הכהן זצ"ל, וצלה"ה, שהיה ר"מ בישיבת רבתי בסלאנים בליטא, ובסוף ימיו היה חמש עשרה שנה ר"מ בעיר סובאלק, שמירתו בתורה היתה בלי גבול, הוא קיים, והגית בו יומם ולילה" כפשוטו, הצמיח בכמיוארתו בש"ס, היה בכי יודע על פה לשון הגמרא, רשי ותוספות ומהרש"א ומהר"ם ומהרש"ל, שכלו היה חד וישר, עמקן ופשטן, סדר לימודו היה באופן ישר מאד, הרביץ תורה ברכים, וכמה וכמה רבנים יצאו מישיבתו, מפני התמדתו הגדולה מאד מאד, לא רצה להמבל עליו רבנות, שבא על ידי זה יתבטל מיתת אף שעה אחת, מעולם לא דבר סרה בשום איש, ובכלל איז רצייר נועם מדותיו, אהבתו את התורה היתה כמסירות נפש ממש, לא נהנה מו העולם מאומה, וכך הנאתו היתה שיוכל ללמוד הרבה באין מפריע, גם מודם מיתתו, בעת מחלתו, סבל יסורים רבים, מסיבה שנכשל ונפל על איזה אידו, ומבלם באהבת, ביום ה' עשרה ימים כחדש ניסו בשנת תדע"ב גוע הצדיק, ונפרדה נשמתו ה' מגופו המהור והמרוש, בשעה שמנה אחר תפלת המנחה, והובל למנוחתו בכבוד גדול ובהספדים גדולים, מברו הוא אצל הגאון ר' יהודא בכרך זצ"ל (בעל, נימוסי הגר"ב), ואצל הגאון ר' איזיזו חבר (בעהמיה בניו עולם ועוד), ואצל הגאון ר' עזריאל אר"י ליב זצ"ל הרב הפלאצט נ"ע זיע"א, בכלל היה אבי הצדיק כאחד הראשונים בצדמתו כפרישותו ובגודל שמירתו בתורה, עיר סלאנים גדלתהו, ויהי שמה אהוב ונחמד בין הרבנים והגאונים והבעה"ב המופלגים דשם, ועיר סובאלק אברה כפי חמדתה, שהעמיד בה הרבה תלמידים, כל גדולי התורה התאבלו עליו, כי כמותו אבר למדו מופלג בתכלית ההפלגה, הרבה מהידושי תורה שלו על דרך העממות והיושר נמצאים ושגורים בפיות מאות תלמידיו הרבנים, יחוננו ה' עפרו, וישלם נחומים לכל המתאבלים עליו, ונשמתו תהא צרורה בצרור החיים, עם נשמת אי"י, וינוח בשלום על משכבו, ויבוע המות לצת, ונאמר אמו.

המחבר

הנאנה והנאנו בניו

הסכמת

מע"ב הרה"ג המפורסם, חכם באשי בתוככי ירושלים וסביבותיה, שוחרר מי פראנמו ת"י, נכדו על כהרו הספר העלה, ש ע ר י ז ב ח" א ש ר קבץ וזכה פעלים לתורה הרב הגאון, כהנא רבא, בקשית שוחרר מנחם הכהן ריוקאו וה"ו האב"ק ברקליין יע"א, לתועלת השוכים בנסנו, וגם רבים מסורי ההרואה בערות וישובים יכולים לשאוב מימיו כששון וזרות צמאנם לקבר ה' אסרתי זה השער לה, צדיקים יבואו בו! כי רבר גדול עשה הרב המחבר, וגם ליקטויו עלו אהבה, כי הגדול הרחיק אהל יצחק, ופתח שערו לכל החפץ להכנס, כשערי ובח' ודינו המרוכס אשר הם הדרים הניגים בשערה, ובחוד שפתחו באומרים לו כי הקדוש הרב המחבר את ספרו זה לשיבת המוסר הנשגב בית החוליים הכללי, משגב לדרך, כירושלם ת"י, אשר יתנוסס למקדש יעק והמלה, לפקוח אלפי נפשות חולים אוסללים כלי כל חבל, בספרדים מאשגבנים, כתימנים כמערכים, והכל חכם אין כסף, ואשרי האיש אשר וכה לשנו שולחנת, לבתה של חורה ולבתה שם טוב, ויהי עושה, שמעם וצדקה, ה' ישלם לו כפעלו, ומשבורתו שלמה, ותחוינה עינו כשבו ה' את שיבת ציון, כביא בעתירת החותם בכרכת בחודש שבט התע"ג כתוככי ירושלים תובכ"א

פ"ס משה פראנמו ס"ט חכם באשי כירושלים ואנפיה.
(פקק: החותם)

הסכמת הרב הגדול מעוז ומגדול איש צדים תמים רב פעלים, מפורסם לתהלת.

כמותריר אליהו מ. פאניזיל יצ"ו. (שהיה קאימאקאם חכם באשי, וראש הבני ירושלים ת"כ)

אור יקרות כי יהל, רב פעלים מקבצאל, מה נכבד היום בתגלות נגלות, תורה וינאה כתינוסא, להגיד תעלומת הכמה, האי ספרא רבא, רבלין ליה בקבא, חרור אתם ראו לבי חוץ מפעלות, הכי קרא שמו "שערי זבח" אשר שערו פתוחות לכל הודש ה' בשלש הכותות גדולות, שחישות ומרצות ונקודת אשר אין וחצר ותכן עלילות, סוכב הולך סביבות ה, אהל יצחקי והחוננים עלי צ"ו, לקימת יצחקי י"ו, וזבחי תמים יצב נגלות, וזכה ופירש חידושי דינים והנהגות אשר אסף וקבץ ספי סופרים וספרים הללו בעלי אשכולות, והוסף סרעתו כרוחב הכתום, מה שקבלה נשמתו, בקנה אחד עולות, לתועלת השוכים אשר בנסנו שאין באפשרותם לבקש ספרי דינים, בספרי הפוסקים ראשונים ואחרונים, ולא יוכלו מגילות, לצמצא דברי חכמי מיטנין דאורייתא, לאסוף שמעתתא אלוכא, דהלכתא, פרטות וכללות, הם ימצאו כספר הזה שולחן ערוך כרכא רבכולא ביה, עמיה ספור ואינבניה, וכמה מעלות, את הכל עשה יפה, בזה שיעורו יפה, דגא הוא איש, מנחם משוב נפשו, הרב הגדול בקשית מנחם ריוקסאון יצ"ו לו נאות תחלת.

וכפרטו כי העריך מסדו הרב המחבר והקדוש ספרו לטובת המפעל האדיר והנשגב בית החוליים הכללי משגב לדרך, המתנוסס לתהלה כירושלם ת"י, ואנא עזרא בכוא החבור הנפלא הזה לפני, עברתי בין כהרו ודאוהו ענין כל מיניו, כראויה דבריו המצורקים, מורה חכם סוס עמוקים, ואשר רלה והסקת מדבריו לאוני עולם גדול המורים, כל שלטי הנבונים, והשחקשעתי בו ואמינא לפעלא, מאב יישר חיליה ותתקף אורייתיה, וראוי לכל שויב ומורה הנראה להביא הברכה הזאת לביתו, וקרא בו ימצאו כרי גאולות, גם יקשו כוח מצות פקוח נפשות כמלא המוכן אלפי נפשות הנתמכים בבית החוליים הגלי, והנגני מסכים ומערים על הוצאתי לאורה, להגדיל תורה ולהאדירה בחודש שבט התע"ג לפרק בא סימן להחיות רוח שפלים, פעתיק ירושלים ת"י.

העזיר אליהו מ. פאניזיל ס"ט (מקום החותם)

הסכמת

הרבנים הגדולים, מרש תלולים, מופלאים ומהוללים חכמי גאונים ורבני כי דינא רבא דמרחא מדישא, של כל כוללות הספרדים יבכין, כירושלם ת"י.

הספר הנכבד, שערי זבח" אשר פתח והוסיף הרב הגאון הספרדים כמותריר מנחם הכהן ריוקסאון ה"ו האב"ק ברקליין, על הספר אלהי יצחק, הוא אוצר כל כלי חמדה ליהודים ולמורי הדואה אשר ימצאו לפניהם שערים המצוינים בהלכה ושולחן ערוך ככל, ועוד ותרע עשה כי הקדוש את הכנסות הספר המועיל הזה לטובת המוסר הנשגב והנעלה כירושלם בית החוליים הכללי, משגב לדרך, אשר תועלתו מרובה מאד, ובצלו יחסו השון חולים וחולות מכל העדה הערביות, בספרדים מאשגבנים, כתימנים כמערכים, הגם אין כסף, וע"כ מעומק האלב נקרא לתשובים והרבנים: משכו וקחו לכם הספר הזה, והביאו הברכה אל כתימכם, וחזרו מרחוק את ה' וירושלם העלה על לבכם לפקוח נפשות רבות בתוככי ירושלים ת"י, אחיכם ואחיותכם המסתופפים בבית החוליים הכללי משגב לדרך, ה"ו והנגני חותמים בכרכת בחודש העשירי התע"ג כתימני ירושלים ת"י

נאם העזיר שמואל נסים ס"ט ה"ו ראב"ד נאם העזיר חיים רוד מורנאנה יצ"ו ראב"ד

נאם העזיר חיים יעקב בורדה, ס"ט

נאם העזיר שלום הדאיה ס"ט

נאם העזיר שמזון אשירימי ה"ו

הסכמת

חייב הגאון הגי' מוהרר אברהם יצחק תכהן קום שלישי'א האבדים יפו ת"ב וחמושות,

אודו ענין וישמח לבו, למרות ספר נהרד כליל יופי, מעשה ירי הרב הגאון העמוס כהונה ויראת שמים. מיד **מגתה הכהן דייטמאן** באב"ק ברוקלין באמריקא, נקוב בשם, **שערי צדק**, על תולדות שחיטה ופרישות גליקה, ומיד ערבי כבשה מאתו בספר הנכבד הנ"ל ראיתי שכתבה ומלאכה נזילה עשה כבוד הרב החסיד שלישי'א, והגאון לקויים נחמדים בגוב פעם ודעת ידועים במשנת חכמים, ובלשון לימודים עשר את הספר, אהרל יצחק, אשר נתפשה הרבה בין העוסקים בשור"ב, עד אשר נעשה שולחן ערוך בכל מיני ספסלים פני מורים, ספרים ד', סדרי הראשונים והאחרונים ז"ל, וכן שביא קצו הרב החסיד שמשנתו ערכה וסדרה, וכל חיך המועם יאסר לי ליו אשירי ויעד הסיף, לעשות חסד וצדקה, בהתו את הספר הנחמד הנ"ל שיהיה פרוץ קודש למיטת הכית הנודל, בית החולים משגב לרד"ק בעיר עז' לנו ירושלים ע"ה, שהיא בית חולים כדל"י הממב' חולים ספרדים ואשכנזים ועומד ממעל להמפלגות וחילוק המדיניות, והגני כוח גביע את ברכתו לכל אשר יואילו לקנות את הספר היקר הנ"ל ולשלם מחירו בעין יפה, כי יחדו לכיורו דיעבדי תרתי, החוקת התורה והויקבה, בעורם להתפשטות ספר יקר ונכבד העיקר שכמותו, ועוד **משנת** יורשו **שכר מצוה מצוה**, בהחיותם ידי בית החולים המפואר הנ"ל, שהוא מוסד יקר ונכבד בעיר ד' שומה, והגני כוח העתם בכרכה לכבוד הרב הגאון המחבר ולכבוד הרבנים הנכבדים מנהל התי"ח הנ"ל ונבאיו, ויהי נועם ד' עליהם, ויוגן מעשי ירושם למנוחה, לכות את חרכים ולהרים קרן צדקה וחסד, באור תורה, ובר מצוה, אשר יארד לתפארת על הררי ציון.

בעתה אור ליום כ"ט שבט תרע"ג כ"ט ת"ו הק' **אברהם יצחק תכהן קום**

עבר לעם קדוש על ארפת הקדוש (פסוק חתום) מעתה"ק יפו והמחשבות ת"ו.

פה מצאנו ממום להרפים הערה אחת כללית מהרב הגאון הנ"ל שהוסיפה בשורה החסכמה. על אדות, תרתי לריעותא, ושפתים יושמ!

בענין יסוד תרתי לריעותא, רבו הדברים באסמכות מרבי' חז"ל, ולע"ד חוקן הענין הוא סממילאות הכללה של תרתי לריעותא הוא דבר מוכרח. שהרי ק"ל (חולין ל"ד.) זה הכלל כל שאין כמות מה טריפה ומדך ע"י נבמ' מהא דתמו כולליהם ונבדל גשוף וקטל, דהא חוין דתמו, וזמ"ל אין זה בכלל הטריות משום דאין להוסיף על הטריות, ומוכרחים לומר דהו דברי לה טמא מה. א"כ כל עיקר הדבר שאט מחלישים דהו דברי לה טמא מה, הוא רק מכת מה שאין להוסיף על הטריות שמת חכמים, וכיון שהו דבר פשוט קמה פעמים אס ויזמן כבמ' מתלה חתם שובל להתרפאות מנה ע"י איזה רפואה או כעט חמים בטלמו, ומ"מ שחתיקף למחלה זו עוד מחלה לא חסל עוד לחיה ולקבל רפואה. וכיון שכל הטריות שמת חכמים הם מחלות פשוטות, ולא מורכבות, מוכרחים הני לומר שמתלה עוד מחלות של טריפות ע"י הרכבה של לירוף מחלות, שאין לכרח הכתסה מחלות מהא דנ"ל בטריות ע"י טריפות ע"י א"כ באמת בכל מקום שיש להצטרף של מחלות היה ראוי לחוש אלא שג"י שלא נחכרו על כניורו שמתה מה, מעמידים אחזק, שלא יהיה להכשית שלא נחכרו, וז"ל כשאל איכרים שאין טריפות מלוות בהם כ"כ, אלא כריאה שהטריות מלוות בה עד שפג"י כך לייכב דריק, יתבר מכל האיכרים שאין חוששים לדורק מטריות שלם, או חוששים לירוף של מחלות, ונדרו חכמי כבכרם אלא לחוש לירוף כ"א כשיהיו פשוטות. ו לו ממש, וכל ההנדוה של מ"ל הוא רק כדי שלא להכריח את החכמים יותר מאל, אלא היסוד זה הוא מוכרח.

ועפ"י יש לרן דדברי הרמב"ם (פ"ה) המלכות שחיה הלכה (כ"ב) שנתב, אחר בהמה אס הטריות לפרטיהם ואין להוסיף על טריפות אלו כלל, וה"ס שאפשר שחיה שאפילו נודע על מדך הרפואה שאין סופה לחיות, שהו **לחפש** על הכוונה הנ"ל דוק, להוסיף על הטריות י. שבו דוק להוסיף טריפה פשוטה, אלא אס יבכר מדך להפואה על מחלה מורכבת שאין סופה לחיות, יש לומר שהלכה כה אחר הלכות הרופאים, כדמוין דוכותין בכל החול' על רופאים. והדברים שתיקם, איך יוגדו באיסורין דיי בלמנות הרופאים, ואין כלן מקום ביאור יכוד זה. ולפ"י כהתי' לריעותא, אס ייכור לנו על איזה פד"ס מהם שיש להם רפואה, יש לומר דבואכ"ס ג"כ להקל, ביון שאמ"ס מכלל הטריות שנתקבלה הלכה עליהם שאין כמות חיה, אלא שחוששים שח" ע"י לירוף המחלות כבד באם צדקה זו, אלא מ"מ אין כל מקום לחיות כלן הכיור מטעם חמת הרפואה, והגני להעיר כוח להלכה, ולמחשה לירך היכר הלמוד וקיצוץ חכמים.

מכתב

מהרב, הגאון המפורסם. נודע למשגב ובצדקתו ויראתו. מוהרר יוסף חיים זאנענפעלד הי"ד (מאונגרין).

בעה"י ירושלים עתק' תובכ"א אור יום ג' לסדר הירוש' הערבי לז"ק, חיים כרכה ורש"י זל"ס סלה לכבוד הרבנים הנכבדים מנהלי ישיבה, **משגב לרד"ק** נ"י. סכת כבוד עם בקשה הרצוה היה עלי החמימה. כי ודעתי מך ערכי, ובפרט בספר שעיקר חלכה למעשה, צריך בן שקורה ביותר, אבל לא ודעתי ג"כ התועלת כוח, כי הלא על פסעל' הבהיר' דגיל נהרד סכתב גאון עומד המפורסם בתורתו ובדעתו ג"כ העיקר ברפוש כראש הספר, ועל כשרון הספר (י) שרדן בן הסנה"ל ג"כ סאדריס מנאני הוסן המפורסמים יצאו וא"כ מה מני יהודן, ורצוני כוונה המחבר הנ"ל **אשר רחש לבו לרבוה לערות ביה"ח הנ"י, כי הלא מעתיק תובכ"א נודע תועלתו ביותר טאה, ואקבל הספר כמ"ע כמחיר אשר חושש עלי, לטעון המצוה הנודרה אשר תלוי בה מצות פיתוח נפשות רבות, ואחיות כבכרה, והי נועם ד' עליהם, לכוון מעשה ירושם לביטוח יוספ' לעשות חיל לביטוח עתיק תובכ"א, מעתרת דויש רמ"כ' בוקר וכבוד, המחבה לשיעור קרובה**

(*) ולא אבחר תחת לשוני כי תחלה עיני בו בסעף הראשון ש"ב בו ולע"ד יש לתקן ובו הוא חדש אצלי הסגנון היה לתרין בפני עצמו על ק"י הש"ס ובפרט כי תרתי הוא בכלל כרכרי הש"ס.

הסכמת

הרב הנאון המפורסם ראב"ד ומו"ץ דק"ק אשכנזים יכב"ץ בירושלם עת"ק ת"ז. מוהר"ד ליפמאן רוד במוהר"י זצ"ל (שאוואקס).

נשאל נשאל דוד סאה הרה"ג מנהל בית החולים משגב לדרך הי"ו לשום עין עקחה על הספר **שערי זבח** אשר כוננו מעשה ידי הרב הרה"ג וכו' כש"ת מו"ה מנחם הכהן שליט"א ריווקאוו, והקריש סחירו לביה"ח הג"ל, והנה אם, אמנם כבוד הרבנים הירושלים הג"ל חבוב עלי עד לאחת, ומהראוי היה לעשות רצונם, לעבור על כל הספר חוקר, ואולם מה אעשה אפוא, וחבילי מרדן עמוסים עלי, ואין אני בקו הברואה רצ"ל, ואסרתי בגון רא משנה שאינה צריכה, ואוקי נכרא אחוקתי **צ'שנ** כי עריו בחתומי, רבנים וגדולים דחו בכתבא ואחו וסמדרו בשבת המניע לכתבים, טוב פרות, אמנם זאת חובתי ואעשה בחובי קא מברוכא להה"ג המחבר שליט"א על פרחתו לזכות את הרבים בהדוין חיבורא, ואשר יהיב דעתו, והואיל להקריש סחירו **בעד ביה"ח. משגב לדרך. אשר עוצם נתיצותו ותועלתו לזכר מהלכות ישראל** דפע"ה"ס ת"ו ויכר תפארתו ידוע בשער בת רבים, ואשרי אנוש יעשה זאת, ויחזיק בו. יאה יקרא ולכבד הרין חיבורא בעלמא, ויזכה המחבר שליט"א לעשות, **מספשו-וצוקה' גם הלאה ולהשפיע רב טוב לבית ישראל עד ביאת הגואל, ויתר ונחמינה בעלה וזמן קיוב כו"ל.** בנפש החתום בכרחה לכבוד אבטמא של תורה יום י"ג אר"ה תרע"ט ל' פעה"ק ירושלם חובבא

נלוס ליפמאן רוד במוהר"י זצ"ל

(סקום חותם) ראב"ד ומו"ץ דכוללות סחירי פעה"ק ירושלם ת"ב.

הסכמת

הרב הנאון הג' המפורסם כו' במוהר"ר שא"כ חיים הלוי הורוויץ שליט"א שהיה רב ואבר"ק דובראווא. וכעת רב ומיסד וראש הישיבה והתלמוד תורה, מאה **שערים** בירושלם ת"ו:

אחרי ריוא את סתבני של הנאון הגדול הצדיק המפורסם מוה"ר חיים סאלאוויציק שליט"א הנאבד דק"ק בריסק-ליטא, הסברה לספר בשבתי של **בית החולים הכללי משגב לדרך** כעה"ק ירושלם ת"ו, דנתי, קל וחומר בעצמי, עד כמה החובה שופלת עלי להעזר בחור יושב ירושלם ולעזר את רבינו עמנו, לכא לעזרה בית החולים אהי, שחנתו ממור ישע וחיים, **לכל מקהלות אחינו בעה"ס ירושלם ת"ו, ואנכי יודע ועד שבי"ת החולים, משגב לדרך מבלא את תעודתו לפמות אלפי נפשות באופן נעלה מאד בלי הברל, כאשכנזים כספרדים, ועל טוב יזכר הרב הנאון ר' מנחם הכהן ריווקאוו ז"ל, רב ואב"ד בעי"ת ברוקלין בעה"מ ספר **שערי זבח**, שסלכר שזכה את חסם כספרו, סלא נעם רשן וזמן, הקריש את פריו להחזקת **בית החולים** משגב לדרך, לפני ששם ינון שמו וצדקתו תעטר לעד ולדור דורים, הבעתי"ס ז"ל שבט תרע"ג לפ"ק בעה"ק ירושלם ת"ו.**

נלוס **שאול חיים** כהה"ג מוהר"ר **אברהם הלוי הורוויץ**

מלפנים היה רב בדובראווא

החנה פה סאה שערים בקרחת קרושא ירושלם ת"ו. (סקום החותם).

הטה יעמדו על הברכה הנמצאים בר"ת בהנה"ח של ספר **אהל יצחם** :

בר"מ בדרכי משה, כמ"א כ"י משה איסרליש, ככ"י ככ"י יוסף, כ"ד ביורה דעה, כס"ז כטורי וזכ, כס"ך כספרי כהן, כקכ"ב כקורות הכסף, ככ"ח כפרי חדש, ככ"ה ככ"י הלל, לו כבדיקות הניח, ככל"י ככ"י לחם יהודה, כמח"ב כמחוקיק דוק, כמ"ק במאמר קרישין, כמ"ב במאסח בנימן, כמ"ח כשמה כשמה, כמ"ב כמכילתא שור, כסר"ח כפרי מגדים, כטו"ב כטו"ב כיהודה, ככ"א ככ"י אפרים ככ"ס או ככ"ס בלבוש שרד, ככ"ל כלה נדק, כז"ל כזכחי לרק, כז"ר כזכחי ריב, כע"י כעולת ילחק, כג"ג כגבול בנימן, כזכ"ס כזכח שמאל, כמכ"א כמלחכ אליהו, כה"מ או כהמג"ס הכר ר' משה בר מיימון, כהשכ"א הרב רבינו שלמה בן אדרת, כה"ן הרב רבינו נסים, כהר"ם ח"ט מוהר"ר מליר חיון שטאט, כה"מ כמאמר מרדכי, כלה"ה כלתם הפנים, כיש"ב כ"ס של שלמה, מוהר"א מוהר"א אברבנא, מוהר"ק מוהר"ר יוסף קולון, מהש"ל מוהר"ר שלמה לוריא, מוהר"ן מוהר"ר יעקב ווי"ל, מה"ן מוהר"ר לבי, מ"א מנחת אליהו, כה"י כהלכות יהודה, ס"ו הרי זה, המו"ה כהפסס וכ"י הכטו"ח, חיה חיה ח"ר הכנה, ככ"ל בן גדאש ל', כ"ב בן כהנ, כ"ב בן ספק, מ"א טעם אלה, כמ"י כח"ס חיים, כמ"ט מע"ע מעבר, לעבר או מעט לעט, מ"ל מורה לרק, כס"ד כביעחא דמחא, ש"ח שלמה חסם, ס"ל ספדיא ל"ט ס"ס ספק ספקא, כס"ט כפני ענא, לפעולת לפי עניות דעת, ש"ח טעם מינה, פ"י על ידי, ס"ב עד כאן, עכ"ל עד כאן לשונו :

הודעה

לכל ירום איש את ירו להרעים ספריו זה, שערי זבח' בלי רשותו או רשות הרבנים נבאי בית החולים הכללי, משגב לדרך בירושלם ח"ב, בין במדינה זו ובין במדינה אחרת, ואסור פסני נבול רעה, וחשומע ישבון. בנח ויזכה לרב טוב אמן.

המחבר

מעט מהרבה

עתה מספר התעודות אשר לבית החולים הכללי, משגב לדרך בירושלים ת"ז.

מכתב לחמיהו

יחסי, בלז בלא תורה ויברכה לח' וכתיב להבנים כשערי ירושלים, לחבק עשרה ולבשק אבניהו רום ורי אשא לאלקי ישעי, כשאויר אויר ארזנו הק', המלא חיים וחסד, וסדרת וקדש; בכל גנה-גנה, ובכל מן וזאת מתמסרם מפעלים כבירים אדירים, ובכל פקט מוכים וכבירים, ובלם כוננו למשרת עזקה וחסד; ובלם לראש מצאתי את שאהבה פשי את הפעל הנחסר והנעים בית החולים הכללי, מ ש נ ל רך, שפתרו להספיק עוד תרופה-לחוליו עשנו, בלי כל הברל, בסדריו באשכנזו, הקפ כאשר רבמה, על שפת חבית, ראויה ותחבונתו: כי לפני מתחם מפעל ענקי חובל חסד ורחמים, כניי בנות, אדוקן על משפטן, תל תלפיות, ספרים סאר נחרדים, החתנת סאר, פלונות, כמרת ורחמים כולמת, ובלי משא פנים, טנוליו חסד אנשים סעוירים, נשואו פנים סמכרר חכמי הקרה, תסוקים כמסוה זו שלא ילם לקבל פרס עד כי סוכו ותגרשואו, מדרתי ובחתי ירו כספר תקוהה הבית: כי סמי לא חיתה לי שמחה יותר גדולה סאותה שהיתה לי בשעת קבלתי את הבית הזה! והנה מאו ועד עתה, שמיני לבי לתקו ולתרושו ותי, והנה התא מצאתי ראויה כי לא שמיני בעקול דעתי נס הפעם, ובדרך ח' אשר לא חשבת בית חסד סירושל! ובחפני להיות אשר מאלה אשר נס יקרישו בבתם למכת הבית הזה, אמרתי אלי לתיקוב על ככתב אחתי להסדם תקרוש ותקולע חות, מנתח דל, קרן סלח, אשר חני ח' בימי עניי, ולתקולע כעת על מוכח חרופם בניון אויה סאות עסקספוארים של ספיר הרחש, סקוקות שרה' על שם הבית ואת ולסופתו, ויהי רצון סלפיה ח' יסיקולב ברצוה ויהי חסדי ואתכם נרובי חלב איצק ובכשני אס יש את לככתב להטיב לעיון, אמא וברו נא את בית החולים הכללי הנה משגב לרך, קעלוה חסר על לככספס כואו לעירוחו! או תרעו כי יור להם בניון ואשרו האוים חפשינו את הבית הזה אשר פקוח אלתי יגשתי יש נר, או או תסוקו: וחי יאמר הגביל ויטר ככס כל סמלת וישם לכל שלום וברכה.

בעתירה הסדרת בוצקת סקרב לכ עסקו.
תעניו חיים חמיהו מדיני (וצ"ל)
 סמכותו חת"מ בעתה"ש, ש"ר חרם" (שהיה אמר"ק קראסובאור יע"א ובאר"ק הברון ח"ו).

עירי מעם ה' עש"ו

אימא בירושלמי פ' אין עסקיך, לטול לא יהא הסוק וזהו זו סתוך פירו' ח' צבאות עמנו משגב לנו אלתי יעקב סלה, ותיך חלם אדמו אלוטא מדמי קרד להיות סקרא זה וקא יעקב וזו סמינו סלח אלתי סוקוק חר' והללה חריכס, ותענין, כי שויש משגב חלם חזוק ותוקף, כאמור כפרשת השבוע לא היתה קריה אשר שבתה סמינו, וכצאתנו ליסר אויה מסרד ישיקה לרכים הרושש מורה רח וצמל כרול ותוצאות סרוכות, הלא עסקים רבות יש לנו סעוירים גדולים על ררכנו, ועוירים אותנו לרדסי שישם שנבנה לתחברי על כל הסעוירים, כמו שובה יעקב איביו, שיחת עם אלקים ועם אנשים יובל לחם, ועל זה התפלל רוד ואמר יעקב, וכן הנונה לוח הסמון ח' צבאות עמנו, כמאב לנו אלתי יעקב סלח, שתיקו אותנו כמו את יעקב.

אשר על כל הברו אשר רכדו סרמינו תרואנוים זה שלשים שנה לקדוש כשם את הפעל הנרול הזה **משגב לדרך**, למען אשר סמרינו בכל יום ויום-ספוק זה כאמור בירושלמי יעלה על לבנו וזכור הפעל הנרול הזה, אשר עליו לשגבו ולחפסו, ותן אנכי בכפירי חילת את הבית הנרול הזה סח רחל לכבי למצוה את כל הירושל לבית ביה סקרב וספולל על עד היותו סוב כסרדים סרווחים לאנשים לבר, ולנשים לבר, וככות התחת סויהר, כאותן שפצצווי חכמי הרואנוים כעיות הנרולות, ובית תלה סויהר, ובית החכסיל סויהר, ותל ברואי, כמרתה נקיון סעיון, ובלי שום מרות והברל בין ספרדים, אשכנזים, סעריים ותיכסים, את כולם יקבלו ככסר פנים יפות, ויהותם אורות חסר נתנה להם רוד יום ביבום על פי הפקעת עני ורואים הסכסרים את החולים בכל יום חסר, והכל כמתם אין כסר.

כרובים יהיו לח' אחינו מלה התיקיס הסנה לים הנכבדים והשוקים על בערתם, עכירת הקודש כדווחת כלי עעלחום ובלי רעיון ריקס, ומספקים על כל ערכי הבית בעין טובה וכסרדים כגונים, הסקס יהא כערום, וסנכס אלתי יעקב סלה, ויהי החמסים את הפעל הנרול וסנכס חלוח, וסחוקים

בירו, חר' הם נגזום לנשום אצות חויה עד כעולם עעליון, וחי נועם ח' עלים להחבר כעולות סכברכות, ישיקו ענין סמת ח' ככל סילי רמפס, ככרכת סכברד כמסת ובכזקת, חמא עתי' כיום סחופסל כו כי סוב לסרד סוב חסר, ככסל לורה הנחוס סנת שוואים פעלי הפשגב-לדרך' לפ"ק פה ירושלים ח' ח"ב ז'.

נאם חיים ברלין

כקרתי פקסים אחרות את בית החולים רכללי, משגב לרך" שסתי עניי על כל סדריו ונגדה נא כל קהל ישראל אובל לחקיר כי הנתגותיו וסעולותיו וסוקורעון סמיני על עד היותר סוב, וכיומד שפחתי לראות כי כו יוקולו כל חוילי דכסו סבלי הברל כיון ערה לקרה וסבלי כל תשלים שרד, וכן ראו עניי כספר חסרונת של הבית, כי כל הרבנים, חסוים ועויו סבלי אידות, אשר כקו את הבית העירו כעסם החיטת ירם על סוב בית החולים הכללי ויורש הנתגותו כו'.

ראש רבני ארץ הקודש ח"ו,
יעקב שאור אישישר (וצ"ל)

אנכי כדרך נתני ח' את עידיך כי וסטר סאר ישפה לב, לחות כעוסם בית החולים הנרול, משגב לרך" הבניו להספיק ילא נכד לו ססרדו לפני אשכנזו ועקריו לפני חמיו, כי כלם יוקולו כי בלי שום הברל, ותקנין וסחרה שובתם כו על עד היותר סוב ובחשנתה יתרה וכו'.

אלהינו חזן

(ראש רבני אלכסנדריה).

וואת העקרה סתגנון הציוח כו' מחרתי ירושע ליב דיסקון וצ"ל (מבריסק) לחודע קשש רבדני סמת, על רבר אשר שאלו סמתו על אורות כות"ח, משגב לרך", חני לחודע כי פנים רבדו לכאי כות"ח חנו, הבית חני סתתל כפרק יושר, הנכאס עוסקס נבשי כלי תשלים נסול, ולא ינדולו בין כסרדי לאשכנזי, ובלי תירוש לקבלו בבית החולים הנרול אי שפקס סניו סקבלים אותו חוקף וברל כלי עסל ויעיקר, בלי משא פנים ובלי שום תשלים סחולים, והמסוה להכנס ולחתיק כידים כו' כו'.

תורה רבה יתתה לככא כות"ח, משגב לרך" כו', ואל אלקים ישיקום עיד כסרד סנו, פ"ח תשיר כוני ירושלים, רמל סאר סמיויל (י"ל) (ראש רבני חקק) שמואל סלאנא, וים-סוב ישראל, רמל ארתן' ין שסקון (ראש רבני סערים) יעתה סוראנא, אלחנן כנתאון נחן ארילע הבקן סלונדוקן.

התענתתי לראות בית החולים הסמול, משגב לרך" נקבשו כו וחרוה סובו וסחוקול עם חננס יתוים חית ישלה לו ערחתו סיון תרנ"א.

שמואל בהרב סהרי' סמאליווער (י"ל)

(ביראסמאס)

וכתיב לעלות להל על חג הברות שנת חס"ג ובקרתי הבית חולים חקמא כסם **משגב לרך**, והוא בית כלול כיוון ורדע עם כל סח כסרדי, ואינו נסל סלח ראשני סמליון שסכסרנות אידותא היתר חסובים, ואינו ס בררל בין א ח"ג' האשכנזים לס סררר ים, ע"כ אחינו ביי וברו סרוחוקי את ח' ירושלים תלעל על לככסס, הפעל הזה סתתה אך עמי נדבות של אחינו יהיו ספולוים כגולה; א שרי ס' שיש לו חלק ב' זה הרדס וינצל סכל חוילי בלב ויובה לחות שבוה ח' שבות סול כ"כ"א כלי הכסרד אחת.

יעקב רוד רירביז סעה"ק צפת תובכ"א

מעם מהרבה

עתם מספר התעודות אשר לבית החולים הכללי, משנב לדרך בירושלם תי

רב אושר וברכה, אירכת ימים ושעות חיים כמה, כי כל הרחמם ירוחם, כנפשו המטויר והנעלה מופיעה ו' שכם שנת תרס"ד לט"ק, מה שמועצתם.

נאום מנחה רובער ראנוצמק חומיק מנסמסר

בקרוי את הפעול הגדול, **משנב לדרך** ושבעתי ענן ונתח מתקנין הגדול השורר בכל החרדים ואחסר הרוב והנכון להועלת החולים ומקרב אל הבני מבקר את המנהלים הנכבדים וחו חן להם וחפ"י כיום עליה.

יום ג' כ"ה בניא תרס"ה

זלמן הכהן רובין

(מבנות רדולל וילנא וואסא, ירושלים)

הגם ירי קרמונינו כבר קרמונו בתעודותיהם ובמחללים האמתי להפעל הקדוש, משנב לדרך אשר אין ערוך לו בתורו ביעתרו ובגדול הסדר לאנשים כלי הברז אפרות בין סקתלה ומקתלה, כמאשנים כספרים, סכל סכלתם שריו ויקבלו בכחית הרם והנשיא מלוח בספ"י ארוב חנה כנאום הגולרים הפסול אחת — והמנהלים הקדושים יקרישו את עצמם לנכות הפעול ולהועלת מין האנשי בכלל ובפרט — אכן לטען לא לצאת מהכית הזה כלי כרית, וישנו כספר את הרחש הנשכב אשר ספל עלינו, המוסר החרד, ויהי שם הגדולים וישם כל החובשים כצדוקותיהם ובגדבותיהם להחוקת הכית באורך סמח"ה השוכן בענין — וישאו אשדו והועלתם היתה כי כל הכאנים והמבקרים את הבית הלוח ירשאו כדומתם שלח בנינו בניא, ככרחה הצעירים בעמנו — הננונים לשלוח סמכת תעודה מיוחדת — המאשים על החתום.

יום הראשון למרד, ע"ה — בשנת, הביאו מעשר לה' לפ"ה קרוא קרישא ירושלים חוב"כ א"ם —

אברהם משה בלא"ה צבי הרוי בעהם

רב הגליל מאורש נם אפעלים קער פולמוס לרך ווארא: בעת יום יושב ירושלים חוב"כ.

משה צבי במרדיל האכשמיין

מביואר, בעת בעית"ה חוב"כ.

גם אנכי ובתי לבקת את בית החולים, משנב לדרך בקרוי הקדוש ירושלים, וראיתי בעיני את כל המוס עשויים בבית הזה לחולי ישראל, ויהי ח' עפ הרמ"ם פתחי ויספרי הבית הזה ויריק שפעת ברכותו עליהם ועל גרבי עפ בני ישראל המתוקים את הבית בנכוחיהם ובחסלתם אמן.

וכוה הגני כבר לעבדי ח'.

אדרן יונתן מורדיל יוסף מעסאינג

רב רד"ק בני שלום קער שיאנו מה ירושלים עת"ה כ"ה איר שנת תרס"ד לפ"ה.

בשם ה' רומא חולי עמו ישראל

חראי נפשו ירושלים לוחה בקרוש את המוסר הגדול, משנב לדרך בתוכני יושלם עת"ה חוב"כ, אשר מסתרו קרש קרשים להמציא מור והרחפת לקערו ומביע אשר בארצנו, באין הברז בין ספררי לאשכנזי, ויחור מארש שבעתי אדוות המוסר הזה בחול, רדאית וצאנית מה המדר ומכשאר השורר בכל חורי המוסר תנשכב חיה חוה עק להפליא, וחוכה גדולה וקדושה מופלת על אשכנזי שכוללת להחלק כירי הפעול הזה לחולה לו לאחינו ואחיספן, ואז קן אן אקוה כי חתי הכוללת כירי המנהלים הנכבדים להשיג את פלמם וחכמתו ויחלה חיה חוה טהורה ח' מאתנו כל חולי וכל מרוד, ובכחתי כרחת בתן הירוש טהורה לכבוד המנהלים הנכבדים כי ישיעו ח' על מעשיהם, וישלח רחומה שלחם לכל הנבכדים מאת המוסר הזה — כתוך שאר חולי ישראל, אבי"ה.

יחודה הכהן פיישמן

החוב"כ אונגעני (במבניא, רומא) חת"ס, גנות' כ"ס רר"י יעקור, ויונה"ה, חבר לועד המוסר,

לישרים נאום תחלה תורה להרבינוס מנהלי בית החולים הכללי, משנב לדרך, ביח"ה תוח פתוח הוא לפני כל חלה יחודי כלי כל הברז, באשכנזי כספררי, חכם אמן כסף, והתגונותיהם פמאורות, מארש נכתבו לדעת כהא עשירים, וע"ה בעת"ה ח' מרחשוון תרס"ד כר"צ דפק"ק ירושלים ח'.

נאם ליפמאן דוד במהרי"ל

וגם יוסף יהודה בר"ד הלוי ז"ל

וגם אברהם בלא"ה מר"ה דוד הכהן ז"ל (קמס חותם כר"צ משה אשכנזי הסדרים בירושלם ח'.)

בחסרי ח' שוכתי למוא בשערי ירושלים עת"ה, ובכשרן שכתי בה בקרוי את הבית הגדול בית, **משנב לדרך** בניו להעלותו מתקון ומשוכלל עפ כל פלו הנוצנים ואוכזרים לראות העלה, חן למחלת המניסית וכן למחלת התנועת נותח, הכל מה, הכל מתקן על צד יחודר טוב, פועם הקרים הגדולות בירושלם לטען העלת נשיאת אשכנזי הקנינים החולים וישבי ירושלים, כמו אשכנזים כמו ספררים, באין הברז קן לכל אשר כשם ישראל וכוונת, וראיתי והתבוננתי כי השמחה רבה בכל סולי מרפס העקין המסוננים המור והחללת לחסוך ולתקם את החולה להקטירו כדורים, וההוצאה רבת וגדולה כבשות ובאכיות, סוכן כי לחסן גדול, לכן החובה והמועז על כל אשר ישראל, להבדק במשקן כסף, ככל אשר המסא ורוב לטען קרואת ירושלים ולטען העלת נפשות רבות ועובדות שחיותם חלום בבית חוה. ואשר עלי ראו ולא רז מאחי להקיר גדרה נא גרבי עמו.

כיום י"ב סמ"ב, שנת תרס"ג בעת"ה ירושלים ח'.

נאם שמואל נתן ב"ד אליעזר הלוי בומאנין

חוננה פ"ה העלמיסמאסר ביתה פולגור והסרינה,

להרבינוס מנהלי ביח"ה הכללי, משנב לדרך הפתוח לפני כל חולה יחודי מאשכנזים כספררים כלי כל הברז, חזנם אן כסף, הגני מבנייני בית החלה ותורה כשם כל בני כילינו ח' יקרום על רכב כבוד סמו, כחרא כסלו תרס"ד.

יוסף היים זאנענמערל (מכולל אונגארן)

דוד צבי בירדערמאן (מכולל וואראש).

באשר ובני ח' לחיות בירושלם עת"ה בקרוי את ביח"ה משנב לרך וסאר שמתי לראות הבית חוה והסדרים הנכונים אשר בו ויחודר התענותי על העקין השרה שד, והגני נתן כו.

זאב ב"ד אלעזר גלומסקין

(פנתל חת' כרמל וואראש)

אחי הרחמנינו

חרב ובו' מפק"ת חוב"כ בא לכאן וספרו כירו, נם הפנק' פתוח לטענו, ומלאכי אלקים, סאן סלכי רבנן, עוסדים על פתח חשק וסמפרינו כנחיתת העקין הגעלה והנשכב, אשר עליו נוסר יסוד הבית ששבו, משנב לרך לחיות בתוכני ומסערי כל סך ער, וני אכיון שיכירושלים עת"ה, לכלכלם ולחיות בקרואת בכל מה ראשיה, לחקים ע"ו הרחמ' והתמספותו בתי משפחות ובים שבתוך עקרי, כן להצטיא סורר ותרופת, סורר ורופאים לודיק' חולי שכקיר, סאן ירב משנת לנחת סור מהם, ע"י רופאים נאמנים ורפואות בדוקות ומסרואות, ואין ספסר לגדודי הנחמכים ונודעין, נם נאמנים ומסוכללים בכל חורדך להם רומא וכוללת, והכל ע"י הפקטנים הנאמנים והחברים הקשויים, ולהשג' ולשקת על כל עניי הקיר באין הברז למספרי ואשכנזי, כלם נקרוים, נחמכים ונודעין ע"י הבניאים חרוריקן, הנמוקים באמנות בעזרי הכלל המוסר, אשר לרנל, ש ש ב ל ד ר' י, אי לואה מארתי כל מן חן וכו להיות הרב ובטנה לרכי סעוד רכה וגדולה כוה, להשתקף, כפרישי עפ יתר החבדים הערפדים על משמרתו ברכתם השמחה, כי גדולת היא הקפ"ת העשית נאמנתה שמה חסר, ואשרי חתיש, שכפי מתנה ירו אשר כוכו יא יחכם נם הוא שבו כפחל על צדוקים, וכל ויהיה להבד כבכר בתוכים כממתנו ובכרתי ירו השמחה, וכל הוסיף וישבו לו מן השמחה

גד החלב וקרום של אמה אחת א' אשר החלב שעליה מרובה יותר ואם אין כדוקים עמיה ס' או נעשה ככלה ולדיך בשאר כבוד שממנו עמיה ס' נגד כל הדקים שהחלב דבוק בהם והם עמיה אסורים (ט"ז) עמיה' ונעליו מרשה' (א) [?] הדרובו כפי' ומקרא עלבנתו, וכל זה משליכים והמותר מנקרים ומשכים

ונקלף ואשילו במקום שאין עם קרום וא"ל לקלף כ"א ככה ומחבולות ואין עם חלב אפי' ונהיגים קליפה בין נקיפה בין ככרם משום חלב הפריסה המונח עליו ואף דאין גרידיים כפר ר' שמעל ס"ל קרום ונקלף היו חלב, והיינו נקלף כדכמה בלי מחבולות אצל לא ככר' מ"ו כיון דק"ל כיומרת הככד לדיך ניקור קרום עליון משום חלב

(כא) וכן נוהגים, ואם המבח משך הדקים מן הבתמה בערם חמים נשאר החלב שעל ראש הדקים עם הדרא דכנתא, ולכן הבא לאלול מן הררא דכנתא יגדור אמה מן החלב לצד הקיבור, ואם לא נודע מקוטו צריך לגרור ולגלח סביב עוביו דבינר זהב (כב) במקום שנתחמק בו (רמ"א) שם כשם (מרה'') מ' ונהגו ככדיוות אלו להסיר הקרום שעל כל הדקים כדורא דכנתא דענל' משום שנשארים הדקים עם הדרא דכנתא ואוכלים הכל ביחד ע"כ מסדירים בל' הקרום שלא יניחו ג"כ שעל ראש הדקים, ונהגו ליקח הקרום משני צדדים, מה שא"כ בכבש דרובם להתייחס ביחד וגיבר ראש הדקים מן גרמה טמס ההנהגה אבל יש להחמיר וליקח הקרום משני צדדיו גם בכבש (כ"ג הרמ"א סס) (ועי' בחיקון הבית): (כג) ומשעם זה וכיוצא בזה נהגו להחמיר גם כדכמה, ונוטל הדרא דכנתא ונקלף עליה קרום של חלב שמקום שסומנה עליה ככד לבן, משני שיה הצד הוא סמוך לחלב שעל הקרב, ואם אינו יודע איזה צד צריך לקלף משני צדדיו, ונוהגים גם כן לחקור אמה מהדקים המחובר לקיבה ואורך אמה מן הדקים הסמוך לסניא ריבי וגם סניא ריבי עם החלב שביניהם שקרוים (וכד) נערי"א וקצת מאותה החתימה הרבוקה [?] כפי' המבצעת, (כה) ומשליכים (כטל העיטור ומספרי ניקור):

הקרב המונח עליו ה"ה ככרס ודומה ועי' בלות כ"ז: (כא) וכן נוהגים, ודלא כהאומרים שכן שאומן שמתח הקרום שעל אורך אמות אלו היו חלב אלא עיקר כרמ"א ונמ"ש ככניס ועי' כפי' שטיף ג': (וכג) במקום שנתחמק בו, ומשעם זה נוהגים להסיר כל הקרום מהדרא דכנתא דכמה בכל הכפחות משום דלאו כ"ע גינא גמרי' ויש לחוש שמה יעשה ויאמר שח"ל כוס קליפה יוצא לאלול גם מן הקרום של אמות או והחלב שעל הקרום הוא חלב נטורי: (כד) ומשעם זה, כמה שכתב הרמ"א שצריך ליקח הקרום, משני צדדיו גם ככבש משעם שכתבו בלות הסמוך ס"ק כ"ג וביבאל' כזה היינו נפעס ומ"ש בע"ה המבואר בפנים שטיף זה נהגו להחמיר גם כדכמה שמנקרים הקרום מהדרא דכנתא וכמו שכתב כפנים, וגם לדיך שטמס היודים מן שאומן הכנתא המסוככים כעכניס (מספרי ב"ק ר:): (כד) נערי"א כענ"ל, ונהגו להסיר הכעניס קטנה שקרוים דומי"ן בל"א (מספרי ה"ק ר:): (כה) נערי"א ומשליכים, לא מפני שהם אסורים כי כבר נכתב שאלים אסורים הם הקרום שעליהם, אלא מפני שהוא מלאם. מתחת העינופות ש"ל דקר שם והיינו התמלוח שקרוים עלבנתו, וזהו המתלוח משליכים ג"כ אוהה אמה

הכוליא (כו) ונשקר אותו שורש של גיד סמוך הכוליא עם קצותיו הנראים מבחוץ וכן לכוליא השנית (כטל העיטור ומספרי ניקור):

יב' יחמת הככד צריך לנקר קרום העליון של צד הככד משום (כז) חלב הקרב המונח עליו, ויש שמסדירים עוד לנקר השומן שחתח הקרום הואו (רמ"א) כשם ר"ה) אבל צד פנים של צד הריאה אי"צ ניקור בלל, אבל המנהג לנקר ולהסיר שני צדדיו דלמא [?] אחי' למסעי' (רמ"א) שטיף י"ב כשם ס"ה וא"ו) (ע' כמ"ה): יג' טחול קרום שלו חלב נסור הוא (כח) ועד [מ] גם שלו חיובים עליו, ושעל שאר הקרום שבתוכו אסורים ואין חיובים עליהם (ע' בחיקון הבית), וצריך להסיר הקרום משני צדדיו עם החלב שעליו [?] ונוטל ראש הגיד שבתוך חסותו ומושך אותו ונמשכים עמו י"ג חושים שבתוכו (כט) וצריך לחזור שלא יטמק שום חום מהם ואם נשקק צריך לשרש אחריו (כ"י ס"י כ"ד סעיף י'):

הכוליא (כו) ונשקר אותו שורש של גיד סמוך הכוליא עם קצותיו הנראים מבחוץ וכן לכוליא השנית (כטל העיטור ומספרי ניקור):

הסמוכה לקיבה ממתה שפיה החלוא וכל מן הקיבה הדקים ולר' המקום ללכת שמה כשכ"ל כן אומה האמה מלאה ריבין וסוקל' מתחת המלוח הוא ולכן משליכים כל האמה, ומה העטם ג"כ משליכים הסניא ריבי ואורך אמה הדבוק בסניא ריבי ובין שאינם משליכים כדורך אמה, משא"כ התחולות והיא גדולה ומשוכה לכן אין זורקים ממנה כי א"ל אומה חתימה הדבק כפי' העכשת והמותר מנקרים ומשכים הקרום ממנה לערך אמה וגם משכים משום חוט אורך שמונה עליו עם שמונה שאללו וספיר דמי' (בו) ומנקר איתו שרש, ככתב הרמ"א שטיף י"ב ואם לא חטטו אחריו והניחו מוך הכוליא לכ"ע מותר אפילו אם נתכבד כך (כ"ג) כמליה או ל"ה) וזקת מה שבתוך הכוליא אצל מה שעל הכוליא לכ"ע אסור: (כז) חלב הקרב המונח עליו, משום הכי לדיך לנקר הקרום בעל התימה וכל החלב שעליו וכרבי' ישמעאל דלמח קרום ונקלף היו חלב, ואפשר משעם זה נוהגים מנקרים לקלף קרום מכל הכרס וקיפה כחבולות אפילו במקום שאין עם חלב משעם הג"ל כיון דחלב הפריסה מונח מעליו ואף שא"ל לדינא מ"מ סכרלה היא והמהה כן מעי"ב (כח) ועד גם חלב חיובים עליו, היינו במקום שדבק לעליו וכל הנגלה וכן הסכה, בל"י: (כט) (כ"ג) וצריך לשרש חוטו, כהז' כ"ג וצריך לנקר העמוליס כעדרם לחים סמוך ללחם מכהמה בערם חמים כדי שיהא כנקלף להמשך הג' חושים כאחת ולא

להסיר משם ניד החזול ונתמך בהם הרכה מחיכות :
[ו] ממצת החזול וכן לריך להוליך מהחזול ניד
העז והלגן שנה לנס מהחקה : **[יא] שער
הבסלים** וכן לריך לחתוך הכבש הלגן הסמוך
לשפת הבסלים ג"כ הלגן שמחיהו **[יב] העצמות**
והם המללעות והולכים בעקמתו ללג החזול והמה
שייכים לבשר החורים :

[ג] הכסלים וזה הוא
הנקלה פלנקטן :
וצריך להחמם והג'
שומרים סמוך ממש להללעות
לריך לחתוך עם ונוטל רחלי
הגידים בידו וממשיך
ועתה מלחיס חליים בהיחס
תמים ובענין לריך להטע
אחרתים : **[מ] צרעט**
י"ב ויורה אה דרב ה'
מיתב רק י"א ללעות חלק
הפנים וזו יולא מדי ספקי
[מז] וחותך
בשיפוע וגם דרכס

(גי) גמו שניה ריב, שסס ג"כ כחמישי ומאוסים כמו
בכמה וכסרים, ועיין בכפרי בית יצחק סימן מ"ו
ח"א בעמ"ז אזה י"ב) ולריך לישלס וקראים (כל"ה
טרייפני נדערי"ם) ומשליכים משום מילוח, ונדעבד
אם לא נעלס כשרה, ועיין בכפרי כ"י בסו"מ ג' חלק
ח' בעמ"ז אזה כ"ה : (י"ד) קודם המליחה משום
שליטתם כדל"ה חמ"ס

החורים כדנ"ל העופות ואם
לא עשה כן חומר כדיעבד,
אפילו נכפלו אין על פי
שנמלא חמ"ס אר"מ ח"ס
שע"ה חמ"ס א"ה ס"ה :
(מו) מוליא חוט ככול של
דס, נכתבו ספרי הניקור לך
להודיע להמניע עם הטעקים
בניקור שזמור חוט חמ"ס
הוא כפול ופנים הם חמ"ס
הוא ארום ואחד הוא לכן
והי"אם כחזר, ומי שאינו
יודע אה זה ויכל ללג לידו
מכיל כשיחשוב הסכין ליקח
החוט הטוב וזמורו לידו
שיחמ"ס בית לבני שיחמ"ס
החוט וגשאר החוט האחד
חוק הכבד ונפרט לא ידע
ואשס, ובסוף לפי הי"ח
החוט הלגן הוא אסור משום
חלב שונק מחלב הכסלים
וד"ל לריך להטע אחריו, ועלה
עונה חמ"ל שיש להחליט
לחתוך בקלה החוט הסמוך
לזאור כי י"א נתי יחזר למחוק
כל החוט שכל חבל הם
יחיל מאחורו של נסר
ארום מהרה ינמק החוט
ויחלו להטעמה יחידה לנקר
אחריו (ולענין דיעבד עיין
בכפרי כ"י בס"י ג' חלק

בירכי העף בפרק הארכובה ההתחנה (י"ד) קודם
המליחה :
ה ואח"כ חותך על החזות לשני צדדים, ומאוחזו בשר
ארום הסמוך לחזה (מו) מוציא חוט ככול של דס
שאוחזו [י] ממצת החזול ער קצתו וכן מן החזול השני
ואח"כ מתחיל משקום סיום הגיד שפוציא מן החזול
(מו) ומקליף בידו אותו הקרום **[יא]** שער הבסלים,
וצריך ג"כ לחתוך ראשי **[יב]** העצמות משני קצות
הבסלים והפחד רכים ולבנים, (י"ז) ושעם האיסור משום
שיונק מחלב של **[ג]** הבסלים :

ו וכשמקליף נראים ראשי החוטום שהם כבסל,
ונמשכים סאליהם (י"ח) בהיותו חם, והם שלשה
סימין ושנים משמאל, שלשה סימין מתחלקים לשנים
שנים, ושנים משמאל מתחלקים לשלשה שלשה :
דלא אחו למסעי בין ימין לשמאל נהגים לנקר (י"ט)
בכל צד ג' צלעות, ודוקא במקום שמניחים ח"כ צלעות או צריך
להוציא ג' חוטים ככל צד, אבל במקומות שאין מניחים חלק הפנים רק מ"א או
י"א צלעות או א"צ ליטול משם כ"א כ' חוטים ראשונים, והחוטום האלו אסורים
משום חלב **[ג]** וצריך להטע אחריהם (וע' לעיל כ"י ס"ד חלק א' כ"טף ע"א) :
ו צריך להזהיר את הקצבים והשוחטים בעת שמחלקים וחותכים בהכמה לשנים
ובשמניחים הקצבים יריב צלעות חלק הפנים יהיו וזורים שיחזכו בשוה סמוך
משם **[א]** לצלע י"ב, מן הבשר שבין צלע י"ב לצלע י"ג : (כ) שייך לחלק אחרונים
וצריך ניקור מוטח, וכ"ש שלא יקח גם צלע י"ג חלק הפנים, דאם נס
הכלים צריכים הכשר, וצריך עיון ר"ע (ע' במ"ס) וא"צ לומר היבא שנמצא צלע
יחידה והבשר שבין צלע י"ג לצלע יחידה (כ"א) ודאי אסורה :

ח עור צריך להזהיר כשוחתך חלק הפנים ובשמיעי בסוף הצלע **[מז]** חזות
בשיפוע בכסלים צריך להזהיר מאד שיחתוך בשיפוע למעלה ער להטבור, והטבור
יניח לחלק האזור (כ"ב) כי הבסלים למטה מהטבור והטבור שייכים ג"כ לחלק האזור :
כד) הריאה אינה צריכה חיתוך (כ"ג) מדינה אבל נהגו לקרועה ולפתוח המפונות
(כ"ד) הנדורים שלה ומנהג יפת הוא, וכן נוהגים לריסר העינוניתא דורא
(כ"ה) ולהשליכה :

א' בעמ"ז אזה ל"ג) : (מו) ומקליף בידו אותו הקרום שעל הבסלים הנחבאר לעיל כ"י חלק
ע"ש, והוא עז ולגן, ולריך לקלוף אותו הקרום עם כל החלב אשר מחייו הנגדר עמו וכל הנמשך עם הקרום הכל
אסור משום שונק מחלב של כסלים י"ז) ותחת אותו הקרום יש עור קרום עז וקלה ארום ותחת קרום זה יש
חלב עז"ש ע' מתקוק בין הפוסקים, י"א קרום עז מטיי כשר הוא וזוה"ל וי"א שאין אותו קרום חשוב כחמ"ס כשר
ואסור **[כ"ז]** והובא ב' דעות בטור י"ד ס' ס"ד ומסיים העור וז"ל חלב בלחך אשכנז טוגנים זו היח"ה, וגם בעיני
גראה חמ"ס כשר גמור הוא טבל, וכן טוגנים שאין מנקרים אל אותו הקרום שמעלה עם כל הנגדר עמו וזו
ל"ה, ומ"מ במקום שגב"ה לנקר החלב מחמת אותו הקרום אין להקל מאחר שגב"ה קבלו עליהם איסור : (י"ח) כדיומו
חם, וע"י לעיל כ"י : ב' ס"ף ט"ו ובעמ"ז ס' אזה ל"ב ואזה ל"ג על ד"ן זה : (י"ח) בכל ג' ג' ללעות, מאוס שזה הדבר
מסור לכל לנשים ולבנים ולעבדנים וכן הכל מנחמים בין ימין לשמאל ע"כ הקנו לנקר ככל דג' ג' ללעות, ויש
מקומות שאין מניחים לחלק הפנים רק ו' או ח' אפי' ח"כ הכי יש ליטול שני חוטים ראשונים שלא יסחכת הדבני לכן
לא פלוג, וחוטים או אחרים משום חלב, וע"י לעיל כ"י ג' ס"ף ט"ו : מ"ד) שייך לחלק אחרונים, והוא
אסור משום חלב המחיים הטובר לעיל כ"י ג' אזה ט', ולריך ניקור כמו שצבואר בהלכות ניקור אזה י"ט השי"ך
להחליטה שהסם כהולק קטל"ו ע"ש : (כ"א) ודו"ל אסורה מטעם דשם הוא קרום יחיד חלבם הכליות, ולריך ניקור
ממקור מוחמה מהחלב שבו, ועיין ב' דין איסור דבוק הנחבאר בס' כ"י בס"י ק"ה, וכל הנחבאר על לענין
מליחה לא לענין בישול שייך ג"כ בדין זה, וכ"ז כלל"ה י"ג והבשר שבין ללג י"ב לללג י"ג איכא דג' להקל לענין
חשדנותו וע' : ב"ה ס"ב : (כ"ב) כי הבסלים למטה מהטבור והטבור שייכים ג"כ לחלק האזור, ואפי"ה שיש להספקם
כדודים עד היכן מגיע הבסלים הנזכר, וכדי שלא יצאו לידו איסור טוגנים לחתוך אחרן הכסלים אחרן לבנות עז
הטבור לחלק האזור וזו יולא מדי כל ספק, כי רוב מן הקצבים שח"ס רעוח הח"ל עושים שמניחים הבשר שבין
ללג י"ג לללג י"ג לחלק הפנים, וגם חותכים בשוה כלסלים שחתה הטבור הישיבים לחלק האזור ומניחים גם כן
לחלק הפנים ומשליכים הרבים באיסור גמור, וזו"ל מ"י שמענית ע"י, לכן ימין סימן ע"ז חמ"ס ע"ה חמ"ס, וכל רב
יוכל לידע ממשעם החלוקים בזה הסימן, ויוכל להזהיר ע"ז אשר לא יעשה כן כשרא וזל יידונו עור : (כ"ג) מדיא,

בכפרי כ"י בס"י ג' חלק
חלק

בעוהו ואם נמלא לו כף עגול נוהג ג"כ בו וא"צ לבדוק אחריו אם הוא עגול (המחבר בשר"ע יו"ד כ"ס ס"ה ס"ה) ובפר"ח כתב דאף לדעתו דנכר אדם מוחר מ"מ ה"נ ש"ו אסור כהלה מה"מ משום דעיקר המעשה בדרייה הוה ועוד דקף דרייה עגול הוא:

א יתחוך מן הכשר מעט מעט עד שיהיה הניד מנוהל לפניו כהייח וזוירו כי כל העושה כן עושה שחי רשות רע לשמים ורע לבדוהו, רע לשמים כי מחמת שמוחק כסואו בלארובה נראה ואין רואה את כל הניד כי לפעמים הולכים הנידים בעקמימות וכיון שהוא מוחך לאחרים מעט כלן ומעט כלן נמלא אותן מחיכות

סימן ה'

ואן המכוישים ז"ל המכ"ס וכו', והוא חלב חף לזר פניו ר"ל על הנוכ וכס"כ טל כהנהג במקום שדנוק הנוכ ש"ח מה"מ ז"ל חיק: **(ב) הכנה**.

כלל ה' כל מנקר יתן בנר פשתן על ידיכו וכל שעה שנוגע בחלב מקנהו בכנר, (ו) ויזהר מאד לקנה הסכין בשנוגע בחלב קודם שיתחוך בהשר: **כ"ט** ו' כל מנקר לא יניח הכשר בידו עד שיעיין בו (ז) פעמים ושלש שאם ימצא אחריו חלב כשעורה מעבירים אותו, (ח) ואם נמצא אחריו חלב אפילו בהרכה פקומות היו מכים אותו בזמן הבית בסבת מרידות, (ט) ועריך והירות גדולה בעניני הניקור ובפרט בכרס המור ללב נאמר בו ויראת מאלהיך:

סימן ה' סדר נימור מחלה אחוריים, ובו י"א עיפים:

א אחר שרענו כללי הניקור נבאר ר"ן סדר הניקור מחלק אחוריים: (א) מחלה שריך להסיר כל אותו חלב הכוליא והתבאר לעיל כס"ג י"ב, וחותרך ועוקר כל החלב הרבוע בעצם ובכשר הספון להתחלחלת מכל הצדדים, רהיינו מעיקר האליה (ב) עד מקום כשר הפגניים עם כל החוטים המעורבים עם אותו חלב עד שמנקר יפה מקום שהתחלחלת קבועה בו מחלב וחוטמים וכל רבר:

ב ונטול הסכין (ג) וחותרך באליה על פני כולה לארכו, ופוצע האליה באמצע העצמות לאורך האליה קצעה אל קצה האחרון, (ד) ופוציא בסנה חוב שבתחלה לשנים מעיקר האליה עד קצותיו מואתם פנים (ה) המכוישים על ירך הכהמה, ואח"כ נורד מאתם הפנים הממור חופרות מן העצמות ונגדר יפה עד שישתווה מקום גבוהת החומרי עם שפלות שביניהם, ולא ישתירי לכל פני האליה לא בשר ולא שמונניח אלא נורדם יפה:

ג ואח"כ יתחוך הורכיים לשני חלקים, ונטול דסכין וחותרך כל ירך לשש התיכות המפורסות ונקבות בשמותן, ובכל התיכה והתיכה מחוברתה אצלה עוד התיכות אשר יש להן שמות כגון עצמן ונקראות בשמות כמפורד בספון:

ד ואלה הם שמות של שש החתיכות הנ"ל: (א) ניר הגשה, (ב) חתיכת האליה, (ג) קריא ראפ, (ד) לישקא וכייטש, (ה) קושלין, (ו) וויטשינקא:

ה חתיכה הא' שם הכולל שלה ניר הגשה (ה) הוא (ב) חקף או היר ויש לו

שאינו רואה אינו חותך ומאכיל דבר האסור מה"מ, ורע לבניות מאחר שמוחק פעם אחר פעם מכל הכשר יומר מרתי משח"כ חס מחפס בחתלה היטב אחר הניד שיראה בעיניו ה' י' ד' י' ס' הוויחס וכלורחס אז יוכל לחתוך ולהוליח כל הנידים עד נמירא, וגם יוכל להדקק שלל לחתוך מן הכשר רק כדי לרכו ולא יכלה ממון של ישראל: (ו) ויזהר מאד לקנה הסכין, כיון די"א שגריך כל מנקר להיזק לו שני סכנים, אחד לחתוך בו כשר ואחד לחתוך בו חלב ועיין ס"ג סע"ף א' ובעמ"א אות ג', ואף דאין מקילים בכסין א' עכ"פ זה אליבא דכ"ע שיקן בנר על ידו לקנה הסכין כמ"ס בפני"ט: (ז) פעמים ושש, כמס' הרמ"א בסס"פ סע"ף י"ג מי שניקר והלך לו ואין אט יודעים אם הוא בקי בניקור אחוריים ואין כאן מן שגכני בניקור להלכות לו אסור לטוב אלא לש שידעיין אותו שהוא בקי בניקור ומוחק

בשכרות ואע"ג דרוב המאליס חלל ניקור מוחמים הם מ"מ טוב להחמיר עכ"ל. כתב הט"ו סק"ו בשם רש"י וא"י הנבר שמעתי ודאי שרוב המקרים שלנו אע"פ שמחמירים לחתוך חף ההיתר מ"מ כמה פעמים מקילים בחלב ונקבוקות של ניר מחמה מהירות, ע"כ נבתיי בעלמ' שלא אכלתי בשב' המניקך עד שיראה מניקך אחר ויבדוק אם הוא מניקך כה"ו עכ"ל: (ז) ואם נמלא אחריו כוח כו', ועי' בס"ג סע"ף ה': (ח) לריך להזהיר להמוני עם מי שאינו בקי ולא למד סדר הניקור ממנקר מומחה אפילו הוא למדן גדול חלילה להגיש למלאכה הניקור בשועל משה"ס ידו, כי הוא דבר שגריך לימוד ושימוש גדול וגדול שימוש מלימוד, ואע"פ שמעשה אסדר הניקור הוא מבורח ומפורס בספר היטב מ"מ אינו רק שמעשה ואינו דומה ראייה לשמיכה שגריך לראות כמות העינים איזהו מקומן שגריך קליפה משומן הנה"ג והחלב המהפסס בריך אשר א"א ללמוד מחוך הספר ובקל וזכל לבוא מ"ו ליד משולש גדול שדער דבר הממור ללב נאמר בו ויראת מאלהיך. איברא: שיראל קדושים הם וא"צ באורחם יזיה, רק את מנוחיו שמור כי זה כל האדם:

סימן ה'

(א) מחלה לריך להסיר כל אותו חלב הכוליא והוא נקרא בל"א גר"ן, חלב והכליוח מונחה בחוכו, וזה החלב הולך מכל הדרים ספון (להלכות): (ב) עד מקום כשר הממניים שקורים בל"א לונכ"ל והוא מונחה שם על השדרה בפנים המורד וזהו חלב המחמים המכר וזה החלב הולך מכל הדרים עד כשר הממניים, ולריך לנקר חכל חלב וחוטמים וכא"ש בפנים: (ג) וחותרך בל"יה הוא הנוכ גופא מה שיש בכהיה: (ד) ומוליח ממנה חוט וכו', ואחריו חוט אסור משום חלב הכליות לפי שבא מן חוט השדרה וחסו השדרה מכל חלק האחוריים נמי מריסה משום שיעקן מן חלב הממניים (ועי' בלות י"ט): (ה) הוא חקף או היר כך קודמים אומה החתיכה, ולריך שגל"ו קדושים (קדושים) וחקוף (כ"כ) על פני סו"ט, והמראה כסף שחתה בשב' הקדושים לריך לקלוף ואחר כך חבניה, ובאצלו לז העליון ש' ניר על הכשר למעלה ולריך לחתוך אותו ניד מיפק קודם קליפת החתוך שלא יכל לקלוף, ואחר קליפת החתוך חתפס ועיין היטב אחר ששה גידים שיש בלאומו הכשר שאסורים משום ניר הגשה ומחמלים בראש האולעים בסוף הכשר עד סופו, ודוקא אחר אותם הנידים שחולסם בשוה באורך היר לריך לחטט

לחן קנאבין ו'ו סיה פ'ארטסכע באהמונטע : (יג) קנעבלי סיט בחמיתו של הקדו רלם י' ס'לם
[ח] קושע'רין י' גראד בראשין או למען שקרים קנעב'ל ל'ך לגבר הכשר שליו ואח'כ חוקר
כבשר עגול שנקרא רלם

(יג) קעבלי, ונקרא רלם מחובר בו עלם הנקרא (יד) קליא, ובחובו מחוב עלם
כמו בוכנא בחמיתא הנקרא (טו) בוקא דאטאטא (נמלח ר' שמוח י' לה):
ח החיבה ר' (שם הטלל ש'כ), (טז) בייש [ד] קנאבין, והוא הכשר המחובר על
הקנאבין, שקרו אותו מייריל הוא קרא בייש ועל שם שרובו בקנאבין, קרא
בייש קנאבין, והקנאבין גומא קרא (יז) ליסקא (נמלח ב' שמוח לחמית' זו):
ב החיבה ח' (שם הטלל ש'כ), (יח) קישליץ, ויש לו עוד ב' חמיות' א' נקרא,
(יט) שילא או שגול, ומחר נקרא (כ) קלין או פלאנקין או דע'ק, (והם הכמס'י

ובענין במקום העגול מראה כסף חבל ככבשים ועוד מונח בלד הרחב בחין ואחור מאוס שינק מחלב המונח
אלל בוקא לפתחא והוא [א] בל מחלב הלכות, ועוד י' בחמית' זו בחלותו מקום הכבשים בחין הכשר שלש
גידים פלסוריס מאוס דם, ובסוף כשר העגול, גראס' שם כשלאה גידים ל'ך לחמוך ארום מאוס מרית' פסין וזין
ל'ך גרש אחור, ומחיתו חלק קנאבין כבשר עגול ל'ך ליקח מאוס גיד אחד ש' לו שני קוליס' וגורמו לזרז
ק' פשוטה, ואחור מאוס י' חמית' (יב) קליא, הוא עלם הקולית ובדלח' הוא עגול כבוכאל, ל'ך לקלוק הכשר
שעליו ובמקום ש' מראה כסף ל'ך לגורוד ובדלח' עלם העגול י' עליו גיד המחובר לעלם השני המחובר לגוף
ל'ך המחובר מאוס וס' גיד ל'ך לקלוק מראה העלם הי'ל: (טז) בוקא דאטאטא, הוא עלם השני מן הקולית דייט' אחור
ואחור, מאוס טמח כגידים: (טז) בייש קנאבין, הקנאבין הוא נקרא ליסקא הנוכר בלוח י"ח והמיייר'ל מה שרובו
בקנאבין הוא נקרא בייש לבן נקראת ארמח חמית' בייש קנאבין, והמיייר' מה שרובו בקנאבין הנוכר י' מלד
אחר דייט' כסף על פני כולה רק סביבו י' מראה ארום ולר'ך לקולפו מאוס שרובו הכשר רובן עלי, וכן י' מלד
פלדדים מראה כבוד אשר פשי' י' ג' מראה כסף ל'ך לגורוד י' ס'ה מן החלב, ובחור הב' המפרד ומחלק כשר
זו ולר'ך לקולפו מכפסים, ובחלמ' אחור כשר מכפסים י' עוד חמית' כשר עגול וחוקר ממנו לארבו כרובח' אלכס
ומגבר ככל לרדיו, בכל מקום ש' שם מראה כסף ובסביבו, מראה ארום, ובכמס'י י' אחור ל' י' גיד אחד ומחפשים
לשני' וכל אחד חמס י' לו שוקלים שקרים נעש'ע'ך ולר'ך לחטט אחריהם וחסוריס מאוס גיד חמית' (יז)
ליסקא, הוא הקנאבין הפקר כסמוך אוח י'ו, אחרי ש'פריד ממנו המיייר'ל המכר ל'ך לקלוק הכשר, של הקנאבין
וזין ל'ך לקלוק רק אחור כשר שלם הקנאבין חבל לא' אח הכשר של כל אורך העלם, וזין ל'ך דוקא לקולפו
רק מאכר י' שם במקום ש' עליו מראה כסף, ולמטלה דייט' בראש העלם ומחיס' בלש' גידים ואחוריס' מאוס
חלב גיד הנקס' וחיו בכלל הי'א, והר' כך המחיל לחמוך בראש השני שלם הקנאבין במקום שמונח עלם שקורים
גיד י' בו גומא ובחוטו ש' שקרים ג'ד וחס'ע'ך ומחמר אחור כשר המכסה אח הגומא מאוס שהוא כפוף
ב'ד הכש' ודיני ארבעה חמיות, ואח'כ מפריד הכשר מן הקנאבין והכשר הכשר עגול ואחור וקוליס' אחור כן
מיייר'ל, ועל ז' מונחם עוד שני מיייר'ך ולר'ך ל'סעריד מאוס וער'טה, והמיייר'ל הארוך ל'ך לקלוק אחור כשר
במקום ש' מן מראה ארום, ובמקום ש' בו מראה כסף מגבר י'ה ואחר קוליס' מחלק הכשר פעגול לשני'
ג'כ'ך לקולפו ג'כ במקומות ש' כסם מראה ארום, ובחלמ' ל'ך לחמוך מאוס אח'כ כשר ההוא כמו קליטה,
ובחלק אחד מחיותו כשר י' גיד אחד ולר'ך לנקוד מאוס גיד הנשה, ובחלותו מקום י' סימן איה כבוד י' שם ממלח
עגול דן ארוך כמו אלכס וחו סימן שהוא כשר וחיותו עלם הוא טוב לאלכ, השני' זרובוק ומטסה, ולר'ך לברר
פעלם היינו הקנאבין במקום שאין עליו כשר ש'א' י'ה וק'י מאוס שטנע ג'ד הנשה, ולר'ך ל'ק'ך רלם העלם
למור ל'ל אח'כ הוא כש' ג'כ' רלם קוליס' (יח) קושליץ, הוא הסדרה שבחובו מונח החוט, וקורים קושליץ עד העלם
שקורים היק'א ולר'ך קליטס, ובחור חוט הסדרה בקושליץ ל'ך לנקוד י'ה מן חלב ש' שם בעלמות של חוט הסדרה
ואחור מאוס חלב החמיתים ומאוס חלב גיד הנשה, מאוס חמיתים אסור כדלחר שמואל הי' חר'ב דחתי מחני
במיה שרובו מפרק ומאוס גיד הנשה מאסי שמן חוט הסדרה מחמיל גיד הנשה, ובחור קוליס' וקוליס' מלאס' ה' גידים
ש'לש פט'ו'יס אסורים מאוס חלב החמיתים ושנים החמיותים אסורים מאוס דם ויסר מן ה' גידים אלו שמונחם
בל אחור ואחר עד קוליס' אשר בחוט הסדרה, ואח'כ מפריד בללע' אח קישליץ מן עוד כבשר כשור ובעגול נגד
שחלי עד שם ממלח כפוך בקושליץ, ג'כ קטן וח' ל'א, ובמקום ש' שם כשר הקוליס' יקלוק ובמקום ש' מראה כסף
אכר י'ה, ואח'כ יגבר חלב מתחת בקושליץ י'ה וק'י דייט' על עוד הכשר עד שמי' בשמן הידוע שקורים
ש'ך' (ועיין קצת בלוח כ"ג), חל' הגידים שמונחם שם כשבור יחשך ע"י אחיה כבגד פשתן, ויהר שלא יחמ
כסכין רק בללע' ש'כ' בנחם ש'כ' יחשך חמיתים ולר'ך למש' אחר אלו החיות' עד קליטה, חבל ככבשים ועוד
ל'ך ל'סעריד עוד הכשר מן הקושליץ עד חוט הסדרה ח'ק' שם מפרקים וסס פרוק מפרקי' יומר מכהמות שבות,
עלם הקנאבין היק'א יחבר ל'ל ל'ך לגורוד ש'י' י'ה וק'י מ' ל'רדים: (יט) שילא, הוא כשר דומה ל'כס'
שקורים ש' י'ה מקומות שקורים אח'כ ש'ין והוא זרובוק בקושליץ ע"י חבור עלם הקוליס' היק'א שמונח סס
בחלמ' בין הקושליץ ובין השילם, לקולפו, ועל עלם היק'א מונח עוד עלם קטן ולר'ך להפריד חס' הגיד ש'ם
לעגלה בחור השילם י' אחר מאוס דם, ועל השילם מונח כשר קטן שקורים פלפסערי' ל'ך קליטה כמ'ק'ס ש'ם
מראה ארום ובמקום ש' מראה כסף ל'כ' ג'כ' ג'כ' י'ה וק'י, ואח'כ חושך העלם ומלח' ז' ש' עליו עוד
ובחור סעור י' שם ב' גידים אחד מונח במקום שמחל' העור, ונגיד השני מונח כרובח' ר' אלכסות מגיד הראשון
נגד הקנאבין למטלה, ולר'ך לחות' העור ג'ד ומסריד העור מן הכשר עד חוט היק'א ומגבר י'ה אחור העור
מחלב שעליו ולפסמים י' מנח כשר עליו, ולר'ך לקולפו והכשר של השילם מחס' אחור עוד למטה ל'ך קליטה
ובמקום ש' מראה כסף אכר י'ה: (כ) קלין, והוא הכבל שנקרא פלאנקין והמקורים קוליס' אכור קלין, וכבר
אמרנו כס' ג' מחלב הכמס'ים ועמה נזכר מכל' גופיה שנקרא קלין י' [י] עלי' כשר (קוליס' ולר'ך]
קליטה, וכל' ש' שמון שנקרא גרין י' ג'כ' כשר ולר'ך קליטה רק במקום ש' מראה כסף ר' כג'ריכה י'ה, ובסוף

בלאטין או ריד: [ז] לעדריין, ונגנו בלעדוין
לנלוו ולא בשלו ואין זו חיסור אם מבטלו ואפילו
למחלה נחשב וכן נהגים (כ"א כ"ח ס"ו), ועיין
בספר ראשית כדורים להגאון ר"ב מוילנא ז"ל בדף
ל"ד ע"ב בדרכי דיעים ע"ב ע"ב: [ח] הם ג"א
ובכל הדיקה של גידים קרא וסימן לדבר, כי כל
שולחנות מלחו קרא לואה

הכשר יש גיד אחד לארכו וזרועו לאורח עקרב ואשכול
משום [חלב] גיד הנשה וירך להטע אמרין, והק"ל
הוא מחובר לגיד [ז] בין השילט לבין הקלין והק"ל
להכיר עוד לבן הנקרא בל"א טריפה ליינד וחלב
שמחזיק לריך נריכה יפי: (בא) ווישטינקא, הוא שם
הכולל של החמירה ו', וזוה מחובר לקושי"ך. ומחבר
עליה ב' חמירות כשר, אחד

הנחבאר לעיל כס' ג' סעיף ד'
י' החיכה ו' הוא שם הטולג (בא) ווישטינקא, ומחבר
עליה ב' חמירות כשר, אחת שקרים לואה (כב)
לוגביל או [ז] לעדריין, (ב' שנקרא בל"א) (כג)
קראיין: (מלא ג' שמוח לחמירה ז):

יא (כד) גידים האסורים משום חלב ומשום ניר
הנשה [ח] הם ג"א ואילו הם: בגיד הנשה ששה
בקניא ראפ אחד, בכרעטיל אחד, בכיישט אחד,
בחתיבת האליה שלשה, בקושליץ שלשה, בצעק
בראטין שלשה, בקלין אחד, בקייליברוק ברעטיל
שנים, בלונביל ארבעה, נמצא הם מירך אחד חמשה
ועשרים ומירך השני ג"כ המשה ועשרים עוליה חמשים
וסהונג אחד, הרי חמשים ואחד כמנין אל תאבלו
מכל ג"א ואע"ג שיש עוד גידים האסורים
הכל גיד הנשה בגון חלב דהתי מתי, וכן בליסקא
הגובר באת י"ח, שאני התם ראלו הגידים הם נראים
לענינא, אבל אלו הגידים הם בתוך הבהר ולא
נראים לעינים, על אלו פסקו חכמים סימן א' תאבלו
מכל ג"א וצריך להטע את הדימה:

הואסורים הם ג"א וסימן
א' חאלה ממח ג"א [ז]
ותקלוף ער, [ז]
הקלין וכו' וז"ל ג"א ואל
ועיניו: [ח] ג"א ואל
אחת, היכה חלה הוא
מיחה, מוחד לנקר כשר
כיו"ס אפילו נקטח מעו"ט
של שצריכה לנטח קלח
(וא"ח סס"הק): [יא]
ספ אד עק, או סיד
נעששעל: [יב] ויתרה
בכותל, פ"ו ש כמה
עממי: [יג] בכחירי,
ל"ל כח כ"ו וכו': [יד]
לפסמים, ל"ל ולפעמי
יפי: [טו] הוא כ"א
ל"ל שהוא ב"א וכו': [טז]
עדין בשדר, ל"ל כשר
רק ולריך קליש: [יז]
בן השילט, ל"ל לפי
השילט ובן הקלין לריך וכו':
[יח] חרב, ל"ל או חלב:
[יט] ויהיה כל, ואין
לנלוו ויהיה ניקור רק
במרה"ה העין ונכונשו של גיד
וא"ח ל' לבחר אותו כספר
כטוב וכמו שכתב לנו הרמ"א
ז"ל בס' ס"ד ס"ו, ודוקא פה
א שם תמוג ולא אלה: [כ]
אסורים, א"ח
כמו חומים אדומים: [כא]
צריך להטע, וביעבר
אין לאסור כהם פסומים
משלשים אף כבי' אור

האבנעוב אם הוא מיר"ב בל"א או מראה מיד שהוא
חלב, אבל הוא כשמתעבב גיד או מראה לע"ך בל"א
זה סימן שהוא שומן, אין תעשה כל"מ שלריך לגרד
יפי מן החלב קם סכין כל זמן שיש מיר"ב ושוכב, על
הסכין מכה בגריה ו [י"ח] חלב ואם לאו הוא שומן:
(כב) קראיין, אין החמירה הב' המחוברת לווישטינקא
עליה ב' חמירות כשר, אחד
הנחבאר לעיל כס' ג' סעיף ד'
י' החיכה ו' הוא שם הטולג (בא) ווישטינקא, ומחבר
עליה ב' חמירות כשר, אחת שקרים לואה (כב)
לוגביל או [ז] לעדריין, (ב' שנקרא בל"א) (כג)
קראיין: (מלא ג' שמוח לחמירה ז):

תקן הבית

סימן ה' [א] הוא הדים כשר, וכן חמרים היינו וכו', ולפי
היקור של העינים כרי' ל"ל כל זמן שאלו של
ל' או חמרים לקריה כלא קלישה אפילו אם י' כהם כמו חמרים
אדומים: ואם היו לו י' וי' [ב] אדומים לקריה כלא קלישה אפילו
וחמם חמרים, סעיף ג' כל המכה (ב"ט) סימן פ"ה סעיף ד'
אח"כ סעיף ז' דוק כ"ל גיד ומהל, ינו ג' אור אף חת"י י' וי'
[א] יריך יריך הקרום עשירה, אבל ל"ל חמרים אפילו כלא קלישה
כיון שחמרים ומחמרים פניהם על פני חלב, כל זה לריעה א"ל ופעמי
ישו חמרים יקור א"ל כהם חמרים אפסום יום דלא פלג מדי שאל
עשו לנחל"י י' וי', וכן להטע חמם גיד הגדול לחמור כהם הכנה
חמרים והמלח כמנין ומחל לב"ל, ויהיה כדבע"ה א"ח כל חמרי קרום
מחיה וקריה על פני קריה וחמרים חמרים אפילו אם י' וי' חמרים
חמרים כהם כ"ב כיון שאלו של ל' י' וי', אבל אם היו לו י' וי' חמרים
עם הקרום והחמרים הם ע"פ יתחמו קרום חמירה שני נדע"ה ואם ואלו
יריך כ' חמירה ונד הקליש והביעה נוסח אטריה, כל זה כנכסל אל
כל חמרים אף כלא קלישה דור"ל מופלג אלפי, ע"י: [ג] מהל, אפ"ר
[כב] חמרי פסומים א"ח כהם שמתעבב כהם חמרים אסור חמ"ה
פיקור אם יקורו (כ"ח ס"ח) וקרום חתי ועבר וטע כהול ומחיר
חמלג שני מחל לנלוו והטו [כג] בלא ככלול כלל אפילו כלא כהם
ואפילו קרום חתי ועבר וט"כ חמם נריכה שאל יכיל אם כב [כד] אם

האבנעוב אם הוא מיר"ב בל"א או מראה מיד שהוא
חלב, אבל הוא כשמתעבב גיד או מראה לע"ך בל"א
זה סימן שהוא שומן, אין תעשה כל"מ שלריך לגרד
יפי מן החלב קם סכין כל זמן שיש מיר"ב ושוכב, על
הסכין מכה בגריה ו [י"ח] חלב ואם לאו הוא שומן:
(כב) קראיין, אין החמירה הב' המחוברת לווישטינקא
עליה ב' חמירות כשר, אחד
הנחבאר לעיל כס' ג' סעיף ד'
י' החיכה ו' הוא שם הטולג (בא) ווישטינקא, ומחבר
עליה ב' חמירות כשר, אחת שקרים לואה (כב)
לוגביל או [ז] לעדריין, (ב' שנקרא בל"א) (כג)
קראיין: (מלא ג' שמוח לחמירה ז):

האבנעוב אם הוא מיר"ב בל"א או מראה מיד שהוא
חלב, אבל הוא כשמתעבב גיד או מראה לע"ך בל"א
זה סימן שהוא שומן, אין תעשה כל"מ שלריך לגרד
יפי מן החלב קם סכין כל זמן שיש מיר"ב ושוכב, על
הסכין מכה בגריה ו [י"ח] חלב ואם לאו הוא שומן:
(כב) קראיין, אין החמירה הב' המחוברת לווישטינקא
עליה ב' חמירות כשר, אחד
הנחבאר לעיל כס' ג' סעיף ד'
י' החיכה ו' הוא שם הטולג (בא) ווישטינקא, ומחבר
עליה ב' חמירות כשר, אחת שקרים לואה (כב)
לוגביל או [ז] לעדריין, (ב' שנקרא בל"א) (כג)
קראיין: (מלא ג' שמוח לחמירה ז):

האבנעוב אם הוא מיר"ב בל"א או מראה מיד שהוא
חלב, אבל הוא כשמתעבב גיד או מראה לע"ך בל"א
זה סימן שהוא שומן, אין תעשה כל"מ שלריך לגרד
יפי מן החלב קם סכין כל זמן שיש מיר"ב ושוכב, על
הסכין מכה בגריה ו [י"ח] חלב ואם לאו הוא שומן:
(כב) קראיין, אין החמירה הב' המחוברת לווישטינקא
עליה ב' חמירות כשר, אחד
הנחבאר לעיל כס' ג' סעיף ד'
י' החיכה ו' הוא שם הטולג (בא) ווישטינקא, ומחבר
עליה ב' חמירות כשר, אחת שקרים לואה (כב)
לוגביל או [ז] לעדריין, (ב' שנקרא בל"א) (כג)
קראיין: (מלא ג' שמוח לחמירה ז):

המכר באוח כ"א, ולריך להקליף מנ' גדרים, והיינו בגד אחד י' ש
ונק, ובגד הב' י' על כשר דק קרום עב ויבן כמו מראה כסף לריך
לחמור אוחם אבל לריך להטע את החמירה: כל אלה הדברים לריך
בשלו בלי יקור דש נחבאר לעיל בסומן ג' סעיף ד' ע"פ ואין לריך
לכסול הדברים [מ] ויהיה כל המקרי רחל
שמים ויפשה מלחמה ו כאלמנה כי כרויה מעט ועונשו מרובה,
וכל מורה הוראה ימן השגחה על התקרים א"ח
במלך הפנים בין בחלק החמרים שידעו בעל פה החמרים והגידים
מקום החמרים, וגם א"ח אסור חמרים שמוסר א"ח
אסור משום חלב ואח"כ אסור משום גיד הנשה, כי י' הדש חילוקי דיעים
הוא כמתעבב כל דין בתקומו, וגם א"ח
על המורה להטע את החמרים שיע"ט כענין המלוקק בחיחוק חלק
הפנים וחלק החמרים כמ"מ לעיל בסומן ג' א"ח
כ' ע"ש, ומפני שהיה הרמ"א בסומן ס"ד אין לנלוו סדר הניקור רק
בתרלי"ה מ"ן מן סמומתה הבקן בניקור
והיינו בחלק החמרים, ובעבור זה משום הדברים ידיה מן
המתקרים כשר ליתן השגחה עליהם וסמכו על המתקרים
שאלמו א"ח חתי א"ח ופסמים א"ח רכי לא שנה תלמוד מנ"ל,
ובחלק הפנים הכל משמשים בו נשים ועבדים וקטנים
וכפשים שחתי ואגנו שלומדים דיעי שמימות ובריקות וחודש
ולקחו קבלה מרצונם ופסמים לא ראו ולא ידשו משתיקור

ע"ו ועיין בדינים אלו מור"ד ס"ל ע"ט, ופעני הדעה
בשעה שלא לעבור שלשה ימים בלא ניקור עיין בספר
מאורי אורח ח"י ק"ט דקט"ז דארי לישול יריו על הכסר
ללוצר אכילה אל דבר ודרי הערמה וס"ים וכן
ראיתי נוהגים ע"ט, ולענד' קשה הא המים האלו
יש בהם משום טומאה וי"ל וע"י געדות בשיבש ס"א ע"ט :

כלום וכיון שנקמו קבלה מהכרז ועשו א"ע כמנהגים
והשולם סמנו עליהם בניקור חלק הפנים, ואין מי
שישניה עליהם משני שאין כיר הרבנים בעלי הוראה
סדר מלאכת הניקור ורבים נכשלים בזה, ע"כ אמרתי
להיות זכות רבים חלו די ואפרש משהיה מלאכת סדר
הניקור של כל חזיקה מחלק הפנים ומחלק האמור
וכולם בשמות יקראו, ועל
זי ירה חמלא כל הארץ דעה

תקון הבנות

עבר וכתב לבדו עלה כשר י"א ושומר בדיבנה רמ"א תדן, וי"א ולמור אמרו כרישד רש"י ובהפ"ט י"א
למקל כהנה שפ"א ובס"ד וכן זה אם קרפו שני וע"כ, חבל אם לא קרפו ש"ו וע"כ ובע"ז אמרו ב"ר
גבר אמור חלפו בש"ט, וד"ר י"א נקריהו כ"ן אם בלו מים או בכבר מים ע"כ ומהלן מ"ן המע"ז (מירוב)
אם היה סכס סם הפת"ן (מ"ן) א"כ נהיה מ"ן המע"ז (מ"ן) א"כ נהיה מ"ן המע"ז (מ"ן) א"כ נהיה מ"ן המע"ז (מ"ן)
(א"כ) א"כ נהיה מ"ן המע"ז (מ"ן) א"כ נהיה מ"ן המע"ז (מ"ן) א"כ נהיה מ"ן המע"ז (מ"ן) א"כ נהיה מ"ן המע"ז (מ"ן)
והע"ז אמרתי למחלה לקרפו ש"ו וי"א ואלוהו וסמ"ד ואלוהו וסמ"ד ואלוהו וסמ"ד ואלוהו וסמ"ד ואלוהו וסמ"ד
קרישה שרי בניבנה, ואם נלכס עם ס"ב ש"ו וע"כ שמיס מותרים, ואם נלכס ע"י חמ"ן
מותר והמתן אמרו, ואם ידוע ששמים היו חתומים בזה כמפור ואלה הם שם אחד מהם עיניו או חמ"ן
שמיס מותרים, ש"ך סמ"ד ק"י"א וי"א דמי כחל ומחל' ככ"י כשר י"א ע"ט :

וכל בעלי הוראה ידעו
ויבטו ויכולים לבדוק ולנסות
לכל מי שיבא לנקר בשר
מחלק האמור אמרי שיש
להם כתב סמיכות מן מנהג
מומחה וליתן להם קבלה
על הניקור כמו ששמים

קבלה לכל מי שבה להיות שומט ויודע, וכן לאומנים הלוקחים קבלה מהרשם ומוכמים עליהם בניקור חלק הפנים,
חשוב מוטל על האזנה להבטיח להם כ"י מדוי סדר הניקור ממלק הפנים כמבואר בשמי"ות קילור אהל יתקן אשר
כתבתי לפניכם להורות את הדרך אשר ילכו בה שלא יא' ח"ו דבר שאינו מתוקן מתחת ידם, ובזכות זה נוכח
כולנו יחד לראות פני הגואל במהרה בימינו אמן :

תם ונשלם הלבנות ניקור בית יצחא בעזרת האל יתברך שוכן שחק :

בדין שלא להוציא הגייר חלק אמרתי להודיע דבר גדול :
בהלבנות בדיקות כ"ח ע"ף ר' נבחר לר"ך לבדוק במלך הכבוד אם אין נקב ואם יש נקב משולם
אשלנו משהו טריפה וא"ך יוכל לדעת הסי' הוא דמלך הכבוד דרכו להיות מחוס וכשחוסך
בו יולא הרוח ומשמים קול ראה לאן כן הוא סימן שיש נקב במלך הכבוד ומשהו הכי אינה מחוסה ונעה ונדה ולר"ך
בדיקה דוקא אם אין שם נקב ואם לא בדק יש לעטשו :

העתק מספר פרי הדר ע"יג דיני ניקור ומשויות עוקרת יצחא סקמ"ד ע"ש

א) ד"ה הראש מוז מעטן שפאלטין לואי, ארלש נעמען ד"ה הייטל פון מות, און ארויס נעמען עס אז גאר גיט
בלייגען, דער שולדן און וויסן זיין ד"ה קין באקין און איטליכן זייט א' אדער ארויס לוא נעמען. (ב) הלשון
מוז מעטן ביי דעם שלונדן און יעדער זייט א' אדער ארויס נעמען, דעם לעפיל פון דעם נוממן אפ לוא שניידט
דעם גארניל און וועט און שגארין, אויך זיין לוע ארויף ד"ה זייט זיין וויס מיט א' לוייגע עור, א"ז בעסטער ארויס
לוא זייגען וי"א בא דעם מילך די הייטליך, דהיינו כיסוי הגרנדה שקורים לעפיל מוז מעטן בכל ד' ב"י ז' אדער זין
נעמען ב' טריפה ביימדר"ך די ביי דער שלונד זיין, מקום השחיטה שקורים האלנדן מוז מעטן בכל ד' ב"י ז' אדער זין
ארויס נעמען, א' ליגע אויבין אויף, ב' ליגע זיין פלייש וואס די גארניל פון ד"ה לונג לינג בא דער כהנה (ואסור
ארויס נעמען, ב' ליגע ארויף ב"י דעם רויס פלייש ואל ע"י הייבן פון דעם ד' וואס סאוך ללואר ואלו ממקום וואס ב"ין כשר
לרום, גם זינר דער מוט, א"ז כטול לעשים ונראה כאחד ואל מזהר זיין גוט ארויס לוא נעמען עס, אז ניש בלייבן,
די אדער עהאלבע פון חוט, וואסור משהו ד.ס. (ד) הכסלים, פלאנקען ארלש ליגען א' עור לבן עבה וואס ליגע
דערויף און אלן וואס ליגע מיט זיך א"ז אסור משום חלב, מתחלה חב שניידן די ראש עומות מ"ן קלות הכסלים
והמה רכים ולבנים ומשם מתחילים לקלוק הקרום העב ומהת אוחו הקרום העב י"ש קרום דק ומהת אוחו הקרום
י"ש חלב, וסלונגה בזה ואל להכיר במקום שנהוג לאסור, גם אב שניידן אויף דעם מקום זיין וויס אויך בייגדיל,
ואסור משום חלב. (ה) הלשמות, ריסטן, ארויס נעמען מ"ן הריסטן הגיד ב"י דעם ענד פון רוק בראטין און ב"י
דעם ענד פון דעם פלאנקען כ' עושים שלשה ריסין דהיינו ווען מעטן לושטק ריסין לזוש, אבער ווען ער וויינקער
לזוש אדערין ניש מבר וי"א ז' ריסין רייניקן וסגידים ליסטן זיך אלע ארויס, ואסור משום חלב כסכלים (ו) הכתף,
פלייש, א' יוד ארויפ נעמען זיין דער מישין וכו' ויעמיק הסכין כדי שחלא שמה, און דעם ד' היכן הכשר א"ז
מוז מעטן אדער ארויס נעמען און ואל גייט למעלה ואל למטה רק זי"א שטעקט זיין פלייש וכו'. (ז) הסטול די
הויט ארלש זיין וואס"י במקום העב ארלש העב זיין און ריסטן אדער, און 3 אדערין זיין א"ז נאך מיט דעם וועלן
נעמען די עור ואל שחתה וכו' שקורים קרי"ז. (ח) הייאה מסיר סודא ולר"ך לפסוח הקטנות וסגידים, הגל
לר"ך לחמוך פולדח הגל ולפסוח אומה, חלך הכבד לר"ך לקלוק מ"ן ומהנה קלוק מ"ן פולדח הכבד, הכבד לר"ך
לחמוך אגידים והקטנות והחלב במקום שהמרס תהיה בו וכן לר"ך לחמוך כל החלב הדרוק במחנה הכבד, הרגלים
חומר ראשי הפלסים כדי שילא הסם ומוחק המוצים שבין העלמים שקורים גי"ל. (ט) כשר שבין עלע י"ב וי"ג
שיך לחלק אחרונים ולר"ך ניקור וכשחומרים הכסלים כשיפוט יזהר שלא לחמוך למטה מהסטור כי אם עד
סוף העטור ממש :

